

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

L J U B L J A N A

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	10 -10- 2012		
Šifra:	411-02/12-811		
Fovezava:			
EPA:	694-VI	EU:	
Sign. zn.:			
Kratika:			

EVA: 2012-1611-0003
Številka: 00712-59/2012/7
Datum: 10. 10. 2012

Vlada Republike Slovenije je na 32 redni seji dne 4. 10. 2012 določila besedilo:

— Predloga zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014,

ki vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 143. in 164. člena poslovnika Državnega zbora po nujnem postopku.

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 obravnava po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika Državnega zbora določa, da se za obravnavo in sprejem zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku.

To je potrebno zato, ker se ta zakon obravnava hkrati s predlogoma državnega proračuna za leti 2013 in 2014, saj omogoča njuno uveljavitev in posledično izvrševanje, poleg tega pa so vsebinske rešitve med zakonom in proračunoma tesno povezane. Zato je Zakon potrebno sprejeti takoj po sprejemu Predlogov proračunov za leti 2013 in 2014 po nujnem postopku.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Janez Šušteršič, minister za finance,
- dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje in javno upravo,
- Helmut Hartman, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje in javno upravo,
- mag. Renata Zatler, v.d. generalne direktorice Direktorata za upravne procese, Ministrstvo za pravosodje in javno upravo,
- Karl Erjavec, minister za zunanje zadeve,
- Zvone Černač, minister za infrastrukturo in prostor,
- mag. Andrej Vizjak, minister za delo, družino in socialne zadeve,
- mag. Radovan Žerjav, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- dr. Žiga Turk, minister za izobraževanje, znanost, kulturo in šport,
- Franc Bogovič, minister za kmetijstvo in okolje,
- dr. Vinko Gorenak, minister za notranje zadeve,

- Aleš Hojs, minister za obrambo,
- Tomaž Gantar, minister za zdravje,
- Ljudmila Novak, ministrica pristojna za področje odnosov med Republiko Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med Republiko Slovenijo in Slovenci po svetu,
- državni sekretarji ministrstev,
- dr. Božo Predalič, generalni sekretar Vlade Republike Slovenije,
- Bojan Pogačar, generalni direktor Direktorata za proračun.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 1

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014

nujni postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije nujni in neposredni pogoj za uveljavitev proračuna in s tem za njegovo izvrševanje.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna. Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11-uradno prečiščeno besedilo in 110/11-ZDU12, v nadaljevanju: ZJF). Tem načelom predlog zakona tudi sledi, prav tako pa sledi tudi ostali ureditvi, kot jo postavlja ZJF. Predlagani zakon vsebuje vse vsebine in druge elemente, ki jih določa ali predvideva ZJF, hkrati pa omejuje posamezne izdatke, ki predstavljajo zajeten del proračuna. V skladu z navedenim določa obseg zadolževanja in dovoljenih poroštev države, ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu. Ureja tudi posebna pooblastila vladi in ministrstvu, pristojnemu za finance, za izvrševanje proračuna za leti 2013 in 2014. V tem okviru so določena različna pooblastila, pomembna predvsem za zadolževanje Vlade v okviru fiskalnega stabilizatorja. Predlagani zakon določa tudi obseg obveznosti, ki jih lahko uporabniki prevzemajo v tekočem letu in ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, prav tako pa tudi druge vsebine, za katere ZJF in drugi zakoni predvidevajo, da morajo biti urejeni v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Ta zakon ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Za razliko od sistemskih proračunskih zakonov držav iz EU, ki urejajo podobne vsebine kot naš ZJF, je ureditev, da se proračun države in zakon o izvrševanju državnega proračuna sprejemata v oblikah dveh različnih pravnih aktov, poznana predvsem v germanskih pravnih sistemih (Avstrija in Nemčija). Tega razlikovanja ne poznajo v anglosaksonskem (Velika Britanija) in skandinavskem (Švedska) pravnem sistemu.

Tako na primer tudi avstrijski in nemški zakon o izvrševanju proračuna urejata obseg zadolževanja države in različna pooblastila vladi in ministru za finance pri izvrševanju proračuna. Proračuni pa vsebujejo tabelarne prikaze razreza proračunskih sredstev po proračunskih uporabnikih.

Švedski parlament sprejme samo proračun, ki po področjih proračunske porabe določa cilje in naloge ter okvirni razrez sredstev, in daje vladi določena pooblastila za spreminjanje proračuna, kar je v našem pravnem sistemu vsebina zakona o izvrševanju proračuna.

Podobno kot za Švedsko velja tudi za proračun Velike Britanije.

Francija ima obširen pravni okvir za državni proračun in ustavo, ki izvršni veji oblasti zagotavlja velika pooblastila pri proračunski politiki. Ustava iz leta 1958 vlogo parlamenta pri proračunskih zadevah omejuje na spreminjanje strukture izdatkov. Parlament ne more povišati skupnih izdatkov in tudi ne zmanjšati prihodkov državnega proračuna. Ustava vsebuje tudi nekatera temeljna načela za državni proračun in od leta 1996 dalje tudi za organizacije socialnega zavarovanja.

4. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2013 in 2014, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun.

5. Zagotovitev sredstev za izvajanje predloga zakona v državnem proračunu

Za izvajanje tega zakona so zagotovljena sredstva v državnem proračunu. Predlog zakona ima finančne posledice, ki so skladne predlogom državnih proračunov za leti 2013 in 2014.

6. Druge posledice, ki jih bo imel predlog sprejema zakona

Predlagatelj zakona načrtuje, da bo zakon omogočal učinkovito izvrševanje proračuna.

7. Obrazložitev razloga za obravnavo predloga zakona po nujnem postopku

Predlog zakona se predlaga v sprejem po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije določa, da se za obravnavo in sprejem zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku. To je potrebno zato, ker se ta zakon obravnava hkrati s predlogom državnega proračuna za leti 2013 in 2014, saj omogoča njegovo uveljavitev in posledično izvrševanje, poleg tega pa so vsebinske rešitve med zakonom in proračunom tesno povezane. Zato je zakon potrebno sprejeti hkrati s predlogom proračuna za leti 2013 in 2014 po nujnem postopku.

ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2013 IN 2014

1. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za proračun Republike Slovenije za leto 2013 in za proračun Republike Slovenije za leto 2014 določa njuna sestava, posebnosti njunega izvrševanja, obseg zadolževanja in poroštev države ter javnega sektorja na ravni države, višina povprečnine v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, prevzemanje obveznosti, prispevek po zakonu, ki ureja radiotelevizijo, najnujnejši ukrepi, za povečanje prihodkov proračuna države oziroma za zniževanje izdatkov proračuna države in proračunov občin in ureja druga vprašanja, povezana z izvrševanjem proračuna.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo v letih 2013 in 2014, razen če je za posamezni proračun urejeno drugače.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo za neposredne uporabnike proračuna Republike Slovenije, razen če je v posameznih členih določeno drugače.

2. člen (pomen uporabljenih pojmov)

(1) Pojmi iz 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 - uradno prečiščeno besedilo in 110/11 - ZDU12; v nadaljnjem besedilu: ZJF) imajo po tem zakonu enak pomen.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. "proračun" pomeni proračun Republike Slovenije, spremembe proračuna Republike Slovenije in rebalans proračuna Republike Slovenije;
2. »veljavni proračun« je sprejeti proračun tekočega leta z vključenimi spremembami nastalimi z izvrševanjem proračuna;
3. »veljavni načrt razvojnih programov« je sprejeti načrt razvojnih programov, ki izkazuje spremembe nastale z izvrševanjem proračuna v tekočem letu in tiste spremembe v prihodnjih letih, ki so nastale zaradi sprememb z izvrševanjem proračuna tekočega leta;
4. "predlagatelji finančnih načrtov" so predlagatelji finančnih načrtov, ki so tako določeni v drugem odstavku 19. člena ZJF, in drugi samostojni neposredni uporabniki, ki so zajeti v navedenem členu ZJF, pa niso navedeni v drugem odstavku 19. člena ZJF;
5. "politike" so področja, na katerih država deluje in predstavljajo zaokrožene celote glavnih programov s skupnimi splošnimi cilji ter na katera so, upoštevaje delovna področja neposrednih uporabnikov, razvrščeni odhodki ter izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov;
6. "glavni programi" so ožja področja znotraj politike, ki sledijo skupnim specifičnim ciljem;
7. "podprogrami" so podrobneje razdelani glavni programi in predstavljajo zaokroženo celoto vsebinsko komplementarnih dejavnosti, ki prispevajo k doseganju skupnih pričakovanih rezultatov;
8. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehnično-tehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;
9. »ukrep« je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki predstavljajo določeno programsko zaključeno celoto in ki prispevajo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;
10. "skupina projektov" je sestavljena iz več istovrstnih projektov, ki se bodo izvajali v določenem časovnem obdobju z namenom doseganja skupnih neposrednih učinkov;

11. "evidenčni projekt" je načrt financiranja še neznanih projektov, za katere so znani cilji in namen, vendar v načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) še niso uvrščeni kot projekti;
12. "proračunska postavka" (v nadaljnjem besedilu: postavka) je del enega podprograma enega neposrednega proračunskega uporabnika, in izkazuje obseg pravic porabe;
13. "proračunska vrstica" je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna;
14. "pravica porabe" je pravica neposrednega uporabnika, na podlagi katere prevzema obveznosti v breme sredstev na določeni proračunski vrstici;
15. "obveznosti v breme proračunov prihodnjih let" so obveznosti, ki zapadejo v plačilo v breme proračunov prihodnjih let ter so prevzete v skladu z 51. členom ZJF in tem zakonom;
16. "prejeta sredstva za financiranje skupnih evropskih politik" so prihodki, ki jih država prejme iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in druga sredstva iz proračuna EU (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva EU) za: skupno kmetijsko politiko, kohezijsko politiko in evropsko teritorialno politiko ter izvajanje drugih politik (v nadaljnjem besedilu: skupne evropske politike);
17. "postavke namenskih sredstev EU" so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov skupnih evropskih politik;
18. "predpristopne pomoči" so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za programe, do katerih je bila upravičena kot kandidatka za vstop v EU;
19. "postavke predpristopnih pomoči" so postavke, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov iz predpristopnih pomoči;
20. "popristopne pomoči" so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU in od drugih donatorjev EU na podlagi mednarodnih pogodb;
21. "postavke popristopnih pomoči" so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov popristopnih pomoči;
22. "sredstva za preneseno izvrševanje nalog" so prihodki iz proračuna EU, ki jih Republika Slovenija prejme za izvajanje nalog v interesu EU;
23. "postavke za preneseno izvrševanje nalog" so postavke na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov, ki jih izvaja Republika Slovenija po nalogu in v interesu EU;
24. "namenska sredstva finančnih mehanizmov" je prihodek, ki ga država prejme na podlagi sklenjene pogodbe med Republiko Slovenijo in državo, ki je donator in ni članica EU, za namen kot ga ta določi;
25. "postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov" so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov na podlagi sklenjenih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU;
26. "plačni konti" so konti iz podskupine kontov 400 – Plače in drugi izdatki zaposlenim ter 401 – Prispevki delodajalcev za socialno varnost;
27. "organ upravljanja" je neposredni uporabnik, ki je pristojen za opravljanje nalog upravljanja in izvajanja programov, sofinanciranih s sredstvi iz proračuna EU na področju kohezijske politike;
28. "postavke slovenske udeležbe" so tiste, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje programov skupnih evropskih politik, sofinanciranje programov predpristopnih in popristopnih pomoči, sredstev finančnih mehanizmov ter sofinanciranje programov donacij;
29. "TARGET" je sistem za medbančni prenos sredstev v eurih v EU. Sistem prispeva k združevanju in stabilnosti euro finančnih trgov. Slovenske kreditne institucije pri poslovanju preko sistema TARGET upoštevajo urnik delovanja sistema TARGET;
30. »presežne pravice porabe« so dodatne pravice porabe v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in presegajo pravice porabe zagotovljene na področju kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013. Presežne pravice porabe služijo zgolj pogojnemu prevzemanju obveznosti za tiste projekte, ki bodo z veliko stopnjo verjetnosti nadomestili projekte, pri katerih črpanje evropskih kohezijskih sredstev bistveno odstopa od predvidene dinamike;

31. »postavke presežnih pravic porabe« so postavke na katerih se, do izpolnitve odložnega pogoja nadomestitve projekta oziroma najdlje do konca finančne perspektive 2007-2013, zagotavljajo presežne pravice porabe.

2. SESTAVA PRORAČUNA

3. člen (sestava proračuna)

(1) V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta. V bilanci prihodkov in odhodkov se, poleg navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU.

(2) V posebnem delu proračuna so finančni načrti neposrednih uporabnikov prikazani po politikah, glavnih programih in podprogramih.

(3) V NRP se prikazujejo načrtovani izdatki po skupinah projektov, projektih in ukrepih ter virih financiranja po posameznih letih za celovito izvedbo projektov oziroma ukrepov.

4. člen (spremembe institucionalne strukture proračuna)

Nov državni organ, ki se ustanovi po sprejetju proračuna, se lahko vključi v proračun kot neposredni uporabnik šele z novim proračunom. Do takrat se delovanje novoustanovljenega državnega organa financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev.

3. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

3.1 Splošno

5. člen (izvrševanje proračuna)

(1) V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.

(2) Proračun se izvršuje skladno z določbami ZJF, tega zakona in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Proračun se izvršuje na ravni proračunske vrstice.

(4) Veljavni NRP tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom, razen kadar ta zakon določa drugače.

(5) Ob neusklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance, omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

6. člen (status določenih prihodkov proračuna)

(1) Prilivi namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov se štejejo kot

prihodki proračuna šele, ko se nakažejo na podračun izvrševanja proračuna. Do prenosa se obravnavajo kot sredstva Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: EK) oziroma kot sredstva financerja finančnih mehanizmov in izkazujejo kot obveznosti do EK oziroma kot obveznosti do financerja finančnih mehanizmov.

(2) Obresti od namenskih sredstev EU so prihodek proračuna. Do prenosa obresti na podračun izvrševanja proračuna, se obresti štejejo kot sredstva EK in izkazujejo kot obveznosti do sredstev EK.

(3) Obresti od namenskih sredstev finančnih mehanizmov so prihodek proračuna, razen če financer določi drugače.

7. člen (status presežnih pravic porabe)

(1) Presežne pravice porabe se zagotavljajo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika z namenom zagotovitve učinkovitejšega črpanja evropskih sredstev na področju kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013 na način, da se pripravi dodatne projekte, ki bodo nadomestili tiste projekte, za katere so bile že prevzete obveznosti in se ugotavlja, da projekta ne bo mogoče zaključiti do roka določenega za dokončanje projekta.

(2) V breme presežnih pravic porabe ni dopustno prevzemanje obveznosti brez odložnega pogoja, s katerim se prevzem obveznosti odloži do sprostitev pravic porabe zagotovljenih na področju kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013.

8. člen (status poslovnih dogodkov iz naslova zavarovanja kreditnega tveganja pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti)

Prejemki oziroma izdatki nastali z zavarovanjem kreditnega tveganja pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti se evidentirajo kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin.

9. člen (povračila potnih stroškov za udeležbo na sestankih Sveta EU)

(1) Sredstva povračil, namenjenih kritju potnih stroškov predsedstva in delegacij za zasedanja Evropskega sveta in Sveta ter sestanke, organizirane v okviru Evropskega sveta in Sveta (v nadaljnjem besedilu povračila potnih stroškov), se do prenosa na podračun izvrševanja proračuna izkazujejo kot obveznosti do Generalnega sekretariata Sveta EU. Kot potni stroški se štejejo stroški, ki jih kot take priznava Generalni sekretariat Sveta EU.

(2) Povračila potnih stroškov se prenašajo na podračun izvrševanja proračuna v obsegu, že plačanih potnih stroškov in upravičeno izkazanih v Deklaraciji o uporabi sredstev v zvezi s povračilom potnih stroškov.

(3) Uporabniki proračuna so v tekočem letu upravičeni do povračila potnih stroškov največ do obsega sredstev, ki ga je država prejela za ta namen od Generalnega sekretariata Sveta EU.

(4) Povračila potnih stroškov uporabnikom proračuna za preteklo leto niso dovoljena.

(5) Obresti od sredstev povračil potnih stroškov so prihodek proračuna.

(6) Podrobnejša navodila o povračilih potnih stroškov izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance.

(7) Tretji in četrti odstavek tega člena veljata tudi za povračilo stroškov udeležbe v misijah OZN.

10. člen

(odpiranje postavk in zagotavljanje pravic porabe na njih)

Za izvajanje projektov, ki se financirajo iz predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev finančnih mehanizmov, in namenskih sredstev EU lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrstva, pristojnega za finance, med letom odpre postavke. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami pravic porabe oziroma iz naslova večjih prihodkov proračuna od načrtovanih.

11. člen

(ukrepi za uravnoteženje proračuna v letih 2013 in 2014)

(1) Če vlada oceni, da bodo prihodki za manj kakor 5% nižji glede na načrtovane v sprejetih proračunih za leti 2013 in 2014, mora poleg ukrepov za uravnoteženje proračuna iz 40. člena ZJF uporabiti ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe, razen pravic porabe za izvajanje skupnih evropskih politik in namenskih prejemkov proračuna. Ta ukrep se uporabi do višine 2,5%, razlika do največ 5% pa se zagotovi z dodatnim zadolževanjem države.

(2) Ukrepi zmanjšanja pravic porabe se pri vseh neposrednih uporabnikih določijo v enakem odstotku glede na pravice porabe, iz katerih se financirajo blago in storitve, subvencije, transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, drugi tekoči domači transferi, tekoči transferi v tujino in investicijski odhodki ter investicijski transferi.

12. člen

(povečanje odhodkov in izdatkov proračuna)

(1) Obveznosti na:

1. politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
2. politiki 22 – Servisiranje javnega dolga;
3. politiki 24 – Plačila v EU;
4. kontih iz katerih se financirajo enkratni učinki ukrepov za racionalizacijo stroškov dela neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna;
5. postavkah namenskih sredstev EU;
6. postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov;
7. postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč,

ki presegajo pravice porabe, zagotovljene na teh postavkah v proračunu, se na podlagi odločitve vlade plačujejo tudi nad to višino.

(2) Sredstva za pokrivanje obveznosti iz prejšnjega odstavka se zagotovijo:

1. iz večjih prihodkov proračuna od načrtovanih oziroma
2. z dodatnim zadolževanjem države, če gre za primere iz 1., 2., 3 ali 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Za znesek povečane realizacije odhodkov proračuna iz prejšnjega odstavka se poveča finančni načrt pristojnega neposrednega uporabnika in skupni obseg odhodkov proračuna, v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka pa tudi s proračunom določen proračunski primanjkljaj.

(4) Šteje se, da so enkratni učinki ukrepov za racionalizacijo stroškov dela iz 4. točke prvega odstavka tega člena stroški odpravnin, stroški dela v času trajanja odpovednega roka in nadomestilo za brezposelnost v prvih treh mesecih po prekinitvi delovnega razmerja, zaradi odpušcanja zaposlenih iz poslovnih razlogov.

13. člen
(zaključek leta)

Zaradi tehnične izvršitve proračuna lahko proračun kot blagajna javnega financiranja in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta.

3.2 Namenski prejemki in izdatki proračuna

14. člen
(namenski prihodki proračuna)

(1) Namenski prihodki proračuna za leti 2013 in 2014 so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. in prvega odstavka 80. člena ZJF, tudi:

1. predpristopne pomoči, popristopne pomoči in sredstva za preneseno izvrševanje nalog, ki se uporabijo za namene, dogovorjene med vlado in EK, in na način, določen s predpisom ministra pristojnega za finance;
2. prihodki obresti na sredstva predpristopnih pomoči in popristopnih pomoči se uporabijo za namen in na način, kakor ga določi donator in v skladu s predpisom ministra, pristojnega za finance;
3. prihodki od obremenitve s stavbno ali služnostno pravico stvarnega premoženja države se uporabijo za nakup, graditev, obnovo, investicijsko in tekoče vzdrževanje nepremičnin v lasti države;
4. prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo in 9/11), ki se po merilih, ki jih določi vlada, uporabijo za namene iz navedenega zakona;
5. prihodki posebnega prispevka iz 6. člena Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 114/06 – ZUE; v nadaljnjem besedilu: ZPOOSRP), ki se v skladu z vladnimi programi uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
6. prihodki vplačanih tiskovin, ki jih stranke v upravnem postopku vplačajo pri upravnih enotah ter ministrstvih, pristojnih za notranje in zunanje zadeve, in ki jih upravne enote in ministrstvo, pristojno za notranje oziroma zunanje zadeve, uporabijo za plačilo obveznosti dobaviteljem zaračunljivih tiskovin;
7. prihodki, ki jih lastniki oziroma uporabniki kmetijskih zemljišč po 95. členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo in 58/12) vplačujejo v proračun Republike Slovenije in ki se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
8. prihodki po 3.h členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo in 58/12) se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
9. prihodki po 162. členu Zakonu o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdr1-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08 in 57/12), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

10. prihodki po Zakonu o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami (Uradni list RS, št. 41/09), ki se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

11. prihodki letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in prihodki koncesijske dajatve Luke Koper, d.d., ki pripadajo proračunu Republike Slovenije, ki se uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanj v javno prometno infrastrukturo;

12. prihodki po 15.d členu Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

13. prihodki po prvem odstavku 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12 in 40/12 - ZUJF), ki se uporabijo za namene določene v navedenem členu navedenega zakona;

14. prihodki obveznega prispevka za promocijo iz 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12), ki se v višini 50 odstotkov prihodkov uporabijo za namene določene v navedenem zakonu;

15. polovica prihodkov, ustvarjenih s prodajo emisijskih kuponov na javni dražbi skladno z 126.d. členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 ZPNačrt 57/08- ZFO 1A, 70/08 in 108/09), ki se uporabijo za namene določene v 126. e. členu navedenega zakona.

(2) Ne glede na 44. člen ZJF se namenska sredstva iz 3. do 15. točke prejšnjega odstavka, ki niso bila porabljena v letu 2012 in 2013, prenesejo v proračun za leto 2013 do višine 3/12 v preteklem letu natečenih prihodkov, v proračun za leto 2014 pa v višini 2/12 v letu 2013 natečenih prihodkov.

(3) Ne glede na 44. člen ZJF in prejšnji odstavek lahko vlada, najkasneje do 31. marca tekočega leta, na predlog ministrstva, pristojnega za finance določi, da se posamezna namenska sredstva prenesejo v tekoče leto nad 3/12 oziroma 2/12 v preteklem letu natečenih in neporabljenih prihodkov, če to omogočajo javnofinančne razmere.

(4) Natečeni prihodki iz drugega odstavka tega člena so prilivi preteklega leta na posamezni namenski postavki.

15. člen (namenski prejemki proračuna)

Namenski prejemki v računu finančnih terjatev in naložb so skladno s 1. točko drugega odstavka 74. člena ZJF:

1. glavnice vrnjenih posojil, danih za sanacijo podjetij in gospodarstva na podlagi 7. člena Zakona o uporabi sredstev, pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 45/95, 34/96, 60/99 – ZSRR, 22/00 – ZJS, 67/01 in 47/02; v nadaljnjem besedilu: ZUKLPP). Ti prejemki se v letih 2013 in 2014, do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za izdatke za enak namen kakor prvotno;

2. kupnine od prodaje kapitalskih naložb, ki se v proračun za leto 2013 in za leto 2014 vplačajo na podlagi ZUKLPP, in se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu.

3.3 Prerazporejanje pravic porabe

16. člen

(osnova za prerazporejanje pravic porabe)

- (1) Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja.
- (2) Obseg izvedenih prerazporeditev pravic porabe se računa po neto načelu, ki je seštet razlika med prerazporeditvami na in z njih.

17. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odločajo neposredni uporabniki)

- (1) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma.
- (2) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 15 odstotkov podprograma tega neposrednega uporabnika, in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 odstotkov glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.
- (3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

18. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča predlagatelj finančnih načrtov)

- (1) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe znotraj istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.
- (2) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah med podprogrami v okviru glavnega programa brez omejitev in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 odstotkov glavnega programa tega predlagatelja v sprejetem proračunu, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.
- (3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena predlagatelj finančnega načrta ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov iz njegove pristojnosti, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

19. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča organ upravljanja)

- (1) O prerazporeditvah med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta brez omejitev.

(2) Če neposredni uporabnik ne porablja sredstev za izvajanje kohezijske politike skladno z načrtovano dinamiko oziroma pri izvajanju ne dosega zastavljenih in dogovorjenih ciljev, lahko organ upravljanja predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe namenskih sredstev EU in pripadajočih pravic porabe slovenske udeležbe.

20. člen

(prerazporeditve, o katerih odloča ministrstvo, pristojno za finance)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, lahko samostojno in brez omejitev po 17. in 18. členu tega zakona izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga.

(2) Na predlog predlagatelja finančnega načrta, za namene iz 21. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 94/10 – ZIU, 36/11 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZFO-1) o prerazporeditvah pravic porabe, o katerih v skladu z veljavnimi predpisi, ne sme odločati neposredni uporabnik oziroma predlagatelj finančnega načrta, odloča Ministrstvo za finance, brez omejitev.

(3) Če nastanejo stroški zadolževanja, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil ministrstva, pristojnega za finance, o spremembi likvidnostnega načrta, izvaja ministrstvo, pristojno za finance, prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri ministrstvu, pristojnem za finance. Prerazporeditev se v višini celotnih stroškov izvede v breme pravic porabe za blago in storitve pri pristojnem neposrednem uporabniku in v dogovoru z njim. Prerazporeditev se izvede v skladu s predpisom ministra, pristojnega za finance, ki podrobneje uredi izvajanje tega člena.

21. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča vlada)

(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 17. in 18. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 30 odstotkov podprograma v sprejetem proračunu, razen med plačnimi konti integralnih postavk;

2. glavnimi programi posameznega ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 20 odstotkov glavnega programa v sprejetem proračunu razen med plačnimi konti integralnih postavk;

3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presegati 10 odstotkov politike v sprejetem proračunu razen med plačnimi konti integralnih postavk.

(2) Vlada lahko odloča ne glede na omejitve iz 17., 18. in 19. člena tega zakona in prejšnjega odstavka o prerazporeditvah pravic porabe:

1. na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih;

2. na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami;

3. na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov in med temi postavkami;

4. na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva pri ministrstvu, pristojnem za finance, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 42. členu ZJF;

5. na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije pri ministrstvu, pristojnem za finance, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 48. členu ZJF;

6. na postavke v politiki 21 – Pokojninsko varstvo;

7. na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga;

8. na postavke v politiki 24 – Plačilo v EU;

9. na postavke v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, med njimi in z njih;

10. med plačnimi konti, kadar se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plačo;

11. s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, kadar se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače;

12. z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto.

(3) Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki je pripravljen na predlog predlagatelja finančnega načrta.

(4) Če gre za prerazporeditev na postavke za kohezijsko politiko in s teh postavk po 1. in 2. točki drugega odstavka tega člena, pripravi predlog za prerazporeditev organ upravljanja v skladu s predpisi, ki urejajo postopke za izvajanje kohezijske politike in v sodelovanju s predlagateljem finančnega načrta ter ga predloži ministrstvu, pristojnemu za finance, ta pa vladi.

(5) Kadar neposredni uporabnik izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov, a ne zagotovi črpanja namenskih sredstev EU oziroma namenskih sredstev finančnih mehanizmov zaradi neupravičene porabe sredstev, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za finance, in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih EU oziroma v namenskih sredstvih finančnih mehanizmov. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namenska sredstva EU ali na namenska sredstva finančnih mehanizmov. Ob neusklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance, omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

3.4 Prevezemanje obveznosti in roki plačil v breme proračuna

22. člen

(pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov in zakonov)

Pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov in zakonov ter drugih predpisov, v katerih je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, se zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom ali posebnim zakonom.

23. člen
(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme
proračunov prihodnjih let)

(1) Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe, ki so vključeni v veljavni NRP, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta oziroma ukrepa, če so zanj načrtovane pravice porabe v sprejetih proračunih.

(2) Neposredni uporabnik lahko v letu 2013 prevzame obveznosti za namene, za katere so zagotovljena sredstva v letu 2014 in ki zapadejo v plačilo v letu 2014, v višini 80 odstotkov obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2014. V letu 2013 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2015, do višine 60 odstotkov obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2014 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(3) Neposredni uporabnik lahko v letu 2014 prevzame obveznosti za namene, za katere so načrtovane pravice porabe v letu 2014 in ki zapadejo v plačilo v letu 2015, v višini 60 odstotkov obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2014. V letu 2014 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2016, do višine 40 odstotkov obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2014 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(4) Neposredni uporabnik, v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, prevzema obveznosti v prihodnjih letih samo, če ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP.

(5) Najemne oziroma zakupne pogodbe, razen pogodb iz osmega odstavka tega člena, so lahko sklenjene za določen ali za nedoločen čas z odpovednim rokom, ki ne sme biti daljši od šestih mesecev.

(6) Ne glede na določbi prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za:

1. pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov;
2. pogodbe za nabavo blaga in storitev, ki so potrebni za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah (tiskovine in drugi javni dokumenti);
3. pogodbe, ki se financirajo iz predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe.

(7) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena prevzemanje obveznosti v letih 2011 do 2015 za temeljne razvojne programe Slovenske vojske ureja poseben zakon.

(8) O prevzemanju obveznosti po pogodbah o zakupu ali najemu, ki jih sklepajo neposredni uporabniki državnega proračuna in pri katerih lastninska pravica preide ali lahko preide z najemodajalca na najemnika, odloča vlada. Neposredni uporabniki občinskih proračunov morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za finance.

(9) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka o prevzemanju obveznosti zaradi sprememb določb pogodbe o zakupu ali najemu, ki nimajo finančnih posledic, ali sprememb, ki so posledice tečajnih razlik, odloča neposredni uporabnik.

24. člen
(spremljanje in spremembe NRP)

- (1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.
- (2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.
- (3) Neposredni uporabnik mora v 30 dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti NRP z dejanskim stanjem. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.
- (4) Po preteku roka iz prejšnjega odstavka, o spremembi vrednosti veljavnih ukrepov in o spremembi vrednosti projektov do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti, odloča neposredni uporabnik.
- (5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma ukrepov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.
- (6) Ne glede na prejšnji odstavek vlada ne odloča o:
 - spremembi vrednosti projektov nad 20 odstotkov, kadar veljavna vrednost in vrednost po predvideni spremembi posameznega projekta ne presega 100.000 eurov;
 - uvrstitvi posameznega projekta oziroma ukrepa, katerega zaključek financiranja se zaradi še ne zapadlih obveznosti iz predhodnega leta prestavi v tekoče proračunsko leto.
- (7) Projekti oziroma ukrepi iz druge alineje prejšnjega odstavka morajo biti uvrščeni v veljavni NRP v skladu s tretjim odstavkom tega člena.
- (8) Ne glede na peti odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti na področju kohezijske politike, ki izhajajo iz evidenčnih projektov, organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance. Organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.
- (9) Iz evidenčnih projektov se v veljavni NRP umestijo novi projekti na podlagi javnega razpisa za zbiranje predlogov projektov ali operativnega ali drugega programa za področje, ki ga je potrdila vlada. V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.
- (10) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.
- (11) Spremembe proračunskih virov v veljavnem NRP za prihodnja leta se lahko usklajujejo znotraj podprograma sprejetega NRP za posamezno leto.

25. člen
(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)

- (1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.
- (2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. s postavk predpristopnih in popristopnih pomoči ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe pri skupnem financiranju, razen če EK določi drugače;
5. s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe pri transferih;
6. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
7. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
8. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
9. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;
10. povezana s servisiranjem javnega dolga, vključno z likvidnostnim zadolževanjem.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko določi krajši plačilni rok tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam in posrednim proračunskim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(7) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen se če občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(8) Ne glede na določbe tega člena, je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

26. člen
(predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;

2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 20 odstotkov vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zavod, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu, ki ureja socialno varstvo ali ustanova;

3. za plačilo:

- pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
- pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
- akontacij stroškov za službena potovanja;
- varščine na javni dražbi;

4. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če se v postopkih pred posredovanjem zahtevka za plačilo EK ugotovi, da bi EK zahtevek za plačilo zavrnila, če EK zahtevek za plačilo sredstev zavrne ali če EK izstavi zahtevek za vračilo. Navedena pravila se smiselno uporabljajo tudi za vračila namenskih sredstev finančnih mehanizmov.

(3) Če prejemnik sredstev iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(4) Če višina predplačila iz 2. točke prvega odstavka tega člena presega 100.000 eurov, predplačila ni mogoče dogovoriti brez soglasja ministra, pristojnega za finance.

(5) Določbi 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena veljata tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

27. člen
(pogoji za izdajo soglasja)

(1) Minister, pristojen za finance, izda soglasje iz četrtega odstavka 26. člena tega zakona, če:

1. ima neposredni uporabnik v veljavnem proračunu zagotovljene pravice porabe za ta namen,
2. je prejemnik predplačila izkazoval pozitivno poslovanje v preteklem letu,
3. ima prejemnik sredstev poravnane davčne obveznosti,
4. je bil prejemnik sredstev v preteklih treh mesecih solventen.

(2) Listine, s katerimi se izkaže izpolnjevanje pogojev, in način predložitve listin za namene iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za finance.

28. člen
(investicije in investicijsko vzdrževanje stvarnega premoženja)

(1) Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to zajeto v načrtu pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja skladno z 11. in 12. členom Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10 in 75/12) in v NRP. Načrt pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko neposredni uporabnik nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je ta izdatek nujen za nepredvidena popravila, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja.

(3) Skupni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letih 2013 in 2014 lahko uporabi skladno s prejšnjim odstavkom, ne sme presegati 300 eurov na zaposlenega pri neposrednem uporabniku na dan 31. decembra predhodnega leta.

3.5 Druge posebnosti izvrševanja proračuna

29. člen
(plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb in poravnav)

(1) Obveznosti na podlagi pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav se plačujejo v breme sredstev neposrednega ali posrednega uporabnika, v katerega pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave ali v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe. Če je med izvajanjem proračuna izdana sodna ali upravna odločba oziroma sklenjena poravnava, ki nalaga plačilo obveznosti, za katere v proračunu niso zagotovljene pravice porabe, se za plačilo teh obveznosti lahko odpre nova proračunska vrstica, na katero se v skladu s predpisanimi postopki prerazporedijo pravice porabe neposrednega uporabnika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se obveznosti za pravnomočno priznano škodo, ki je nastala zaradi nepravilne ali nezakonite sodne odločbe, plačujejo v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe.

30. člen
(financiranje ustanov)

(1) Neposredni proračunski uporabnik lahko z ustanovo, katere ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: ustanova), na podlagi sprejetega programa dela, sklene neposredno pogodbo o financiranju oziroma sofinanciranju delovanja in programa dela ustanove, če je ustanova ustanovljena za opravljanje storitev splošnega pomena na področju mednarodnega sodelovanja.

(2) Ustanovi se sredstva iz proračuna zagotavljajo trimesečno, z napovedjo denarnega toka in na podlagi trimesečnih načrtov za izvrševanje finančnega načrta ustanove.

(3) Trimesečni načrt za izvrševanje finančnega načrta ustanove je pregled načrtovanih izdatkov za posamezno četrtletje ali drug dokument, ki je enakovredna podlaga za izplačilo načrtovanih izdatkov ob istočasnem poročanju o posameznih plačanih obveznostih v zadnjem četrtletju.

(4) Ustanova mora napoved denarnega toka, najkasneje do 15. dneva v tekočem mesecu za prihodnje tri mesece, posredovati pristojnemu neposrednemu uporabniku proračuna skupaj s seznamom plačanih obveznosti po ekonomskih namenih v preteklih treh mesecih iz naslova opravljanja javne službe.

(5) Če plačane obveznosti v preteklih treh mesecih po seznamu iz prejšnjega odstavka niso izkazane v višini sredstev, ki jih je ustanova prejela, se razlika poračuna pri nakazilu sredstev ustanovi za naslednje tri mesece.

(6) Skrbnik pogodbe mora vsaj enkrat letno preveriti namensko porabo sredstev po seznamu iz četrtega odstavka tega člena z izvirnimi listinami.

31. člen (obveščanje računovodske službe)

Neposredni uporabniki proračuna morajo vsako obvestilo o spremembi upnika ali osebe kateri je potrebno izpolniti obveznost, nemudoma posredovati pristojni računovodski službi, skupaj z ustrežno knjigovodsko dokumentacijo.

32. člen (ureditev porabe sredstev skupnih evropskih politik v Republiki Sloveniji)

Vlada lahko izda uredbe, s katerimi podrobno uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

33. člen (vračila namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov)

(1) Neposredni proračunski uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU ali namenska sredstva finančnih mehanizmov, mora za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih prejetih namenskih sredstev iz EU ali namenskih sredstev finančnih mehanizmov zagotoviti pravice porabe v okviru svojega finančnega načrta in takoj pristopiti k izterjavi teh sredstev od prejemnika sredstev.

(2) Na zahtevo pristojnega organa, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU, izvede vračilo na podračun v okviru enotnega zakladniškega računa države. Na zahtevo pristojnega organa EU izvede vračilo s podračuna enotnega zakladniškega računa države na račun EU, pristojni organ, določen skladno s predpisi EU.

(3) Na zahtevo pristojnega organa za potrjevanje, določenega v sporazumu za izvajanje finančnega mehanizma, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva finančnega mehanizma, izvede vračilo na podračun v okviru enotnega zakladniškega računa države. Na zahtevo financerja izvede vračilo s podračuna enotnega zakladniškega računa države organ za potrjevanje.

3.6 Proračunski skladi

34. člen (proračunski skladi)

Proračunski skladi v letih 2013 in 2014 so:

1. podračun proračunske rezerve, ustanovljen na podlagi ZJF;
2. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenije za obdobje 1994–2015 (Uradni list RS, št. 19/94, 28/00, 111/01, 76/08 in 59/11);
3. podračun, ustanovljen po Zakonu o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo); in
4. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12; v nadaljnjem besedilu: ZUJF).

(2) Ne glede na prvi odstavek 129. člena ZUJF se sredstva proračunskega sklada iz 4. točke prejšnjega odstavka tega člena uporabljajo za vse štipendije, ki se podeljujejo na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list Republike Slovenije, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D) in štipendije, ki jih podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

35. člen

(odpis dolgov do Republike Slovenije po ZJF)

(1) Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, je dovoljeno odpisati dolgove, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije, in sicer največ do skupne višine 1.000.000 eurov v posameznem letu.

(2) V obseg sredstev iz prejšnjega odstavka se štejejo vsi dolgovi, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije in se kot taki vodijo v poslovnih knjigah pri neposrednih ali posrednih proračunskih uporabnikih.

(3) Obseg sredstev se v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna ne presega stroška dveh eurov, se v poslovnih knjigah razknjiži in se v kvoto iz prvega odstavka tega člena ne všteva.

36. člen

(izjema od obveznosti izterjave)

Postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 100 eurov, ni potrebno izvesti za namenska sredstva EU in sredstva slovenske udeležbe, kadar predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo.

37. člen

(posebnosti upravljanja prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa)

Ne glede na določbo četrtega odstavka 68. člena ZJF lahko državni proračun prosta denarna sredstva na računih, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa države, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

38. člen

(posebnosti razpolaganja z državnim finančnim premoženjem)

(1) Ne glede na določbe Zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 18/11, 77/11 in 22/12) v letni program prodaje finančnega premoženja za proračunski obdobji 2013 in 2014 ni treba vključiti kapitalskih naložb, katerih knjigovodska vrednost ne presega 25.000 eurov.

(2) O prodaji in drugih oblikah razpolaganja s premoženjem države iz prejšnjega odstavka vlada poroča Državnemu zboru Republike Slovenije v poročilu po zaključku posameznega koledarskega leta.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV DRŽAVE TER JAVNEGA SEKTORJA IN PREVZEM DOLGA

39. člen

(obseg zadolževanja države za leti 2013 in 2014)

(1) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2013 lahko zadolži do višine 3.080.325.052 eurov.

(2) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2014 lahko zadolži do višine 3.119.228.727 eurov.

(3) Ne glede na določbe 84. člena ZJF lahko minister, pristojen za finance, za odločanje o sklepanju poslov na trgu vrednostnih papirjev v zvezi z zadolževanjem države in upravljanjem njenih dolgov v okviru instrumentov zadolževanja, rokov in višine zadolžitve, določenih v letnem programu financiranja proračuna, ki ga sprejme vlada, pisno pooblasti drugo osebo.

(4) V obseg zadolževanja države iz prvega in drugega odstavka se ne štejejo:

1. zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov;

2. prevzem dolga.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena se lahko država v letih 2013 in 2014 dodatno zadolži za potrebe izvrševanja proračuna, in sicer v vsakem letu največ do višine 70.000.000 eurov. Vlada odloča o povečanem zadolževanju in mora o povečanem zadolževanju obvestiti Državni zbor Republike Slovenije.

(6) Poleg zadolževanja za namene prvega, drugega in petega odstavka tega člena se lahko država v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZJF dodatno zadolži za namen izvajanja intervencij na trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presegati zneska 1.800.000.000 eurov.

(7) Poleg zadolževanja za namene iz prvega, drugega in petega odstavka tega člena se lahko država v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, dodatno zadolži za namen financiranja ukrepov za krepitev stabilnosti bank. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presegati zneska 1.000.000.000 eurov.

40. člen

(likvidnostno zadolževanje sistema enotnega
zakladniškega računa države)

(1) Za učinkovito upravljanje likvidnosti sistema enotnega zakladniškega računa države se lahko ministrstvo, pristojno za finance, likvidnostno zadolžuje zunaj tega sistema v svojem imenu in za račun pravne osebe, vključene v ta sistem.

(2) Likvidnostno zadolževanje sistema enotnega zakladniškega računa države poteka prek zakladniškega podračuna države.

(3) Obseg zadolžitve iz prejšnjega odstavka na dan 31. decembra se šteje kot zadolževanje pravne osebe, ki je vključena v sistem enotnega zakladniškega računa države in ima na ta dan izkazan dolg do zakladniškega podračuna države.

41. člen

(obseg poroštev države za leti 2013 in 2014)

(1) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2013 ne sme preseči skupne višine glavnice 1.500.000.000 eurov.

(2) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2014 ne sme preseči skupne višine glavnice 1.500.000.000 eurov.

(3) Poroštva, dana za obveznice ali posojila, ki so najeta za odplačilo obstoječih obveznosti, zavarovanih z državnim poroštvom, se ne štejejo v obseg poroštev po tem zakonu.

42. člen

(pravice porabe za plačilo dolgov in poroštev države)

Unovčena poroštva se plačajo v breme finančnega načrta ministrstva, pristojnega za finance. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah ministrstva, pristojnega za finance, se takoj prerazporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v katerega delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolжник, za katerega je bilo poroštvo izdano.

43. člen

(obseg zadolževanja in poroštev posrednih uporabnikov proračuna države in nefinančnih družb v pretežni lasti države v letih 2013 in 2014)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe v katerih ima država prevladujoč vpliv se v letu 2013 lahko zadolžijo in izdajo poroštva drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 900.000.000 eurov.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe v katerih ima država prevladujoč vpliv se lahko v letu 2014 zadolžijo in izdajo poroštva drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 800.000.000 eurov.

(3) Zadolževanje iz prvega in drugega odstavka tega člena predstavlja razliko med vsemi črpanji in odplačili glavnice zadolžitve v koledarskem letu.

(4) Kot prevladujoč vpliv se šteje, če je država 50 odstotkov ali več lastnik premoženja družbe oziroma če država izvaja nadzor nad poslovno politiko družbe.

44. člen

(največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnim tveganjem pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvena kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d.)

(1) Skladno s 5. in 8. členom Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih

poslov (Uradni list RS, št. 2/04 in 56/08 – ZSIRB; v nadaljnjem besedilu ZZFMGP) se za leto 2013 določi:

1. največji skupni obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.086.463.028 eurov;
2. največji skupni obseg izvoznih poslov, zavarovanih pred tveganjem sprememb vrednosti valut, v višini 300.000.000 eurov, in
3. obseg poroštev, ki predstavlja skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročstva, v višini 312.969.454 eurov.

(2) Skladno s 5. in 8. členom ZZFMGP se za leto 2014 določi:

1. največji možni obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.086.463.028 eurov; in
2. največji skupni obseg izvoznih poslov, zavarovanih pred tveganjem sprememb vrednosti valut, v višini 300.000.000 eurov.
3. obseg poroštev, ki predstavlja skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročstva, v višini 312.969.454 eurov.

(3) Poroštvena kvota iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne všteva v kvoto iz 41. člena tega zakona.

6. VIŠINA POVPREČNINE

45. člen (povprečnina)

Povprečnina, ki pripada občinam v skladu z ZFO-1, znaša za:

- za proračunsko leto 2013: 536,00 eura,
- za proračunsko leto 2014: 536,00 eura.

46. člen (zagotavljanje sredstev občinam za sofinanciranje investicij)

(1) Ne glede na 21. člen ZFO-1 se v letu 2013 in 2014, iz državnega proračuna ne zagotovi sredstev za sofinanciranje investicij tisti občini, ki zamuja z dinamiko črpanja odobrenih sredstev strukturne in kohezijske politike za več kot eno leto in je iz tega razloga utemeljeno pričakovati, da projekta ne bo mogoče zaključiti do roka, določenega za dokončanje projekta.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se sredstva za sofinanciranje investicij v skladu z 21. členom ZFO zagotovi tisti občini, ki zamuja z dinamiko črpanja odobrenih sredstev strukturne in kohezijske politike za več kot eno leto, če odstopi od pravice do pridobitve sredstev sofinanciranja strukturne in kohezijske politike.

(3) Tisti občini, ki ne zagotovi vračila namenskih sredstev EU ali namenskih sredstev donacij finančnih mehanizmov v skladu s 33. členom tega zakona, do vračila teh sredstev, pravica do sredstev za sofinanciranje investicij po 21. členu ZFO-1, ne pripada.

7. RAZPOLAGANJE S SREDSTVI ZA PLAČE

47. člen
(razpolaganje s sredstvi za plače)

Neposredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, napredovanja in nagrajevanja zaposlenih tako, da s prevzemanjem obveznosti ne ustvarjajo primanjkljajev stroškov dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.

48. člen
(zmanjševanje stroškov dela)

(1) Predlagatelji finančnih načrtov proračuna države morajo izvajati naloge iz svoje pristojnosti na način, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetih finančnih načrtih, razen kadar gre za prerazporeditev stroškov dela med finančnimi načrti v okviru istega predlagatelja finančnega načrta ali kadar je sprememba posledica prerazporeditve javnega uslužbenca v drug organ.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov. Izhodišča morajo vsebovati natančen znesek razpoložljivih sredstev za stroške dela posameznega posrednega uporabnika. Izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, morajo biti usklajena s pretežnim financerjem posrednega uporabnika in z ministrstvom, pristojnim za finance.

(3) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora pri določitvi obsega sredstev za stroške dela posrednih uporabnikov proračuna iz njegove pristojnosti zagotoviti, da se stroški dela pri posrednih uporabnikih proračuna države iz njegove pristojnosti znižajo na način, da ne preseže skupnega obsega sredstev tekočih transferov, določenega v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika.

(4) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega proračuna, posredni uporabniki, ki se financirajo iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), in tisti posredni uporabniki proračunov občin, ki se financirajo ali sofinancirajo iz državnega proračuna, posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu najkasneje v 60 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Posredni uporabniki proračuna, ki se financirajo iz občinskega proračuna, morajo svoje finančne načrte posredovati v soglasje občinski upravi najkasneje v 60 dneh po objavi proračuna občine.

(6) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom ne smejo prerazporejati sredstev na plačne konte.

(7) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 30 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasja ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim odstavkom tega člena, se do pridobitve soglasja zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

49. člen
(finančni načrt ZPIZ in ZZZS)

ZPIZ in ZZZS morata pri pripravi finančnega načrta upoštevati temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo državnega proračuna.

ZPIZ in ZZZS morata svoje finančne načrte, skladne s prejšnjim odstavkom, posredovati v sprejem Vladi Republike Slovenije najkasneje v 30 dneh po sprejemu proračuna države.

50. člen
(neizplačevanje delovne uspešnosti)

Ne glede na določbe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10 – ZIU, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 110/11 – ZDIU12 in 40/12 – ZUJF) javnim uslužbencem in funkcionarjem v letih 2013 in 2014 ne pripada del plače za delovno uspešnost dokler sprejeti letni obseg sredstev za stroške dela v finančnem načrtu uporabnika proračuna, ob upoštevanju ocene obveznosti do konca tekočega leta, ne izkazuje razpoložljivih sredstev.

51. člen
(polletno poročilo)

(1) Posredni uporabniki proračuna države, občin, ZZSZ in ZPIZ morajo, najkasneje do 15. julija tekočega leta, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

(2) Za pripravo polletnega poročila se smiselno uporabljajo pravila za pripravo letnih poročil.

(3) Če iz polletnega poročila izhaja presežek odhodkov nad prihodki iz naslova izvajanja javne službe, mora odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna, ZPIZ-a oziroma ZZSZ-ja polletnemu poročilu predložiti tudi sanacijski načrt, ki vsebuje ukrepe s katerimi se finančni načrt posrednega uporabnika izravna do konca tekočega leta.

(4) Šteje se, da je odgovorna oseba posrednega uporabnika predstojnik oziroma poslovodni organ, ki pri proračunskem uporabniku izvaja pravice in obveznosti delodajalca oziroma je odgovoren za njegovo finančno poslovanje.

52. člen
(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona opravljajo, v skladu s svojimi pristojnostmi, inšpektorji za sistem plač v javnem sektorju in proračunski inšpektorji Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna.

8. USKLAJEVANJE POGODBENIH OBVEZNOSTI

53. člen
(prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF)

(1) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do vključno enega leta sklepajo neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna in občinskih proračunov ter javni gospodarski zavodi in javna podjetja, katerih ustanovitelj je država ali občina, morajo biti izražene v nominalnem znesku brez valorizacijske klavzule.

(2) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih subjekti iz prejšnjega odstavka sklepajo za daljše obdobje od enega leta, se lahko valorizirajo na način in do višine kakor sta določena s Pravilnikom o načinih valorizacije denarnih obveznosti, ki jih v večletnih pogodbah dogovarjajo pravne osebe javnega sektorja (Uradni list RS, št. 1/04).

9. POSEBNE DOLOČBE

54. člen (posebni računi z ničelnim stanjem)

Neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov imajo lahko, do nove sistemske ureditve, na način, ki je določen s predpisom ministra, pristojnega za finance, pri poslovnih bankah s katerimi ministrstvo, pristojno za finance sklene pogodbo, odprte zgolj posebne račune z ničelnim stanjem, prek katerih opravljajo dvige gotovine.

55. člen (višina prispevka za programe RTV Slovenija)

(1) Mesečni prispevek se plačuje RTV Sloveniji v naslednji višini:

1. za zasebno rabo:

- a) zavezanci – fizične osebe plačujejo za vse televizijske in radijske sprejemnike ter druge naprave, ki omogočajo sprejem radijskih oziroma televizijskih programov, ki jih uporabljajo osebno ali skupaj s člani družine, 11,48 eura;
- b) če ima zavezanec za zasebno rabo le enega ali več radijskih sprejemnikov, nima pa drugih naprav, ki bi mu omogočale sprejem televizijskih programov, plačuje 3,39 eura;
- c) prispevek v višini iz prejšnjih dveh točk velja tudi za pravne osebe, državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti in samostojne podjetnike posameznike, vendar za vsak sprejemnik, če je sprejemnik namenjen izključno osebni rabi zaposlenih ali samostojnega podjetnika posameznika;

2. za javno rabo:

- a) pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo sprejemnike v svojih poslovnih prostorih, kot so: gostinski lokali, hoteli, turistična naselja, trgovine, restavracije in podobno, in so namenjeni javni uporabi, plačujejo v primeru ene poslovne enote, v kateri so taki sprejemniki, pavšalni mesečni prispevek v višini 32,52 eura, v primeru večjega števila takih poslovnih enot pa za vsako prispevek, zmanjšan za 30%;
- b) če ima poslovna enota iz prejšnje točke samo radijske sprejemnike, nima pa drugih naprav, ki bi omogočale sprejem televizijskih programov, znaša pavšalni mesečni prispevek 12,19 eura;
- c) hoteli in druga turistična podjetja plačujejo za prvih 10 televizijskih sprejemnikov oziroma naprav, ki omogočajo sprejem televizijskega programa v hotelskih sobah, pavšalni mesečni prispevek v znesku 48,77 eura, za vsak nadaljnji tovrstni sprejemnik pa 2,42 eura. Če hotelsko podjetje v posameznem mesecu ne doseže 60% zasedenosti kapacitet ali če obratuje sezonsko, je upravičeno do olajšave v višini 50% mesečnega zneska prispevka za te mesece.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja davčni postopek, se mesečni prispevek obračunava v višini, določeni s tem zakonom.

56. člen (zbiranje in odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve v Proračun Republike Slovenije)

(1) Osnova za obračun koncesijske dajatve iz prvega odstavka 130. člena ZUJF je fakturirani prihodek od dejavnosti posredovanja začasnih in občasnih del dijakom in študentom za pretekli mesec. Organizacije oziroma delodajalci iz prvega odstavka 130. člena ZUJF izračunajo del koncesijske dajatve za sofinanciranje štipendij na obračunu, ki ga davčnemu organu predložijo najpozneje do 18. dne v mesecu za pretekli mesec. Obračunana sredstva iz dela koncesijske dajatve za sofinanciranje štipendij morajo omenjene organizacije plačati v Proračun Republike Slovenije na dan predložitve obračuna davčnemu organu.

(2) Podrobnejša navodila za obračun in plačilo dela koncesijske dajatve iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

57. člen

(nadzor nad zbiranjem in odvajanjem sredstev iz koncesijske dajatve)

(1) Nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem dela koncesijske dajatve iz prvega odstavka 56. člena tega zakona opravlja Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena s tem poglavjem zakona, se uporabljajo določbe zakonov, ki urejajo davčni postopek oziroma davčno službo.

58. člen

(predložitev premoženjskih bilanc)

Ne glede na drugi, tretji, četrti in peti odstavek 93. člena ZJF, za leto 2013 neposredni in posredni uporabniki proračunov, premoženjsko bilanco predložijo Agenciji za javnopravne evidence in storitve.

59. člen

(usklajevanje pokojnin in drugih prejemkov)

Pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz 4. in 431. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 38/10 – ZUKN, 61/10 – ZSVarPre, 79/10 – ZPKDPIZ, 94/11 – odl. US, 105/11 – odl. US, 110/12 – ZDIU12 in 40/12 - ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1), ter osnove, ki se usklajujejo na podlagi ZPIZ-1, se, ne glede na določbe 150.a in 150.b člena ZPIZ-1, do 31. decembra 2014 ne uskladijo.

60. člen

(davek na nepremičnine)

(1) Ne glede na določbe 191. člena ZUJF se v letu 2013 in 2014 davek na nepremično premoženje odmeri tudi za nepremičnine, ki pripadajo istemu lastniku, katerih skupna vrednost znaša med 500.000 in 1.000.000 eurov.

(2) Davek na nepremično premoženje iz prejšnjega odstavka se odmeri po postopku in na način, kot je določen v 9. poglavju III. dela ZUJF, in sicer po stopnji iz prve alineje 194. člena ZUJF.

61. člen
(evidenca o naložbah)

(1) Upravitelj, ki upravlja z naložbami države, pokrajin in občin, vodi podatke o obsegu posamezne naložbe v posamezni pravni osebi, času pridobitve naložbe, njenem upravljanju in razpolaganju z njo.

(2) Naložba v pravni osebi je lahko posredna ali neposredna. Neposredna naložba je naložba, ki jo ima država, pokrajina ali občina v posamezni pravni osebi. Posredna naložba je naložba, ki jo ima pravna oseba, nad katero ima država, pokrajina ali občina neposredno ali posredno prevladujoč vpliv, v drugi pravni osebi in vseh naložbah teh pravnih oseb.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, vodi centralno evidenco naložb za potrebe priprave in izvajanja predpisov ter poročanja mednarodnim finančnim institucijam in organizacijam. Centralna evidenca se vodi v informacijskem sistemu, v katerem se zagotavlja tudi informacijska podpora za izvajanje zakona, ki ureja preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti. Centralna evidenca vsebuje, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi podatke o lastnikih (ime in priimek oziroma naziv, naslov oziroma sedež, matična številka in davčna številka), lastniških deležih v podjetjih v neposredni ali posredni lasti države, pokrajine oziroma občine in druge podatke, ki so potrebni za vodenje evidence in so javno dostopni.

(4) Ministrstvo, pristojno za finance, vodi centralno evidenco neposrednih in posrednih naložb iz podatkov:

- ki jih posredujejo posamezni upravitelji naložb;
- javnih registrov;
- pridobljenih od posameznih pravnih oseb, če se ugotavlja, ali ima država, pokrajina ali občina neposredno ali posredno prevladujoč vpliv.

(5) Upravitelj ministrstvu, pristojnemu za finance, posreduje podatke o stanju posrednih in neposrednih naložb na dan 31. decembra preteklega leta do konca meseca marca tekočega leta za preteklo leto.

(6) Ministrstvo, pristojno za finance, lahko zahteva dodatne podatke in dokumentacijo, iz katere izhajata obstoj in višina naložbe.

(7) Ministrstvo, pristojno za finance in upravitelj naložb imajo pravico do neposrednega dnevnega elektronskega pridobivanja podatkov o višini posamezne neposredne in posredne naložbe države, pokrajin in občin v posamezni pravni osebi, iz:

- sodnega in poslovnega registra Slovenije in drugih evidenc, ki jih vodijo pooblaščen organi države;
- centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev, ki ga vodi Centralna klirinško-depotna družba d.d. (v nadaljnjem besedilu: KDD);
- delniških knjig, ki jih vodi KDD, druga pooblaščen organizacija ali posamezna delniška družba sama.

(8) Upravitelj naložb lahko pridobi podatke iz prejšnjega odstavka samo za namene upravljanja in spremljanja neposrednih in posrednih naložb države, pokrajin ali občin.

(9) Minister, pristojen za finance lahko podrobneje določi način pridobivanja podatkov za vodenje evidence o neposrednih in posrednih kapitalskih naložbah države, pokrajin in občin.

62. člen

(zagotavljanje sredstev Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije)

Ne glede na prvi odstavek 6. člena Zakona o preoblikovanju Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter o naložbeni politiki Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja in Slovenske odškodninske družbe (Uradni list RS, št. 79/10 in 26/11) mora Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ) zagotoviti razliko med prihodki in odhodki, če finančnega načrta zaradi zaradi zmanjšanja prejemkov ali povečanja izdatkov v tekočem letu ni mogoče uravnotežiti, vendar največ do višine 120.000.000 eurov.

63. člen

(izplačevanje jubilejnih nagrad)

Ne glede na 177. člen ZUJF pripada zaposlenemu jubilejna nagrada le v primeru, če je zaposleni za posamezen jubilej še ni prejel.

10. KAZENSKÉ DOLOČBE

64. člen

(sankcije za prekršek)

Z globo 10.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči vlade, župana oziroma predstojnika neposrednega uporabnika proračuna;
- ne posreduje pravočasno finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma županu;
- ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- ni pripravila sanacijskega načrta v skladu z drugim odstavkom 51. člena tega zakona.

65. člen

(razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna)

(1) Vlada oziroma župan iz krivdnih razlogov razreši odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če :

- finančni načrt ni bil pripravljen v skladu z izhodišči vlade, župana oziroma predstojnika neposrednega uporabnika;
- ne posreduje pravočasno finančnega načrta v soglasje ministrstvu oziroma županu;
- ni bila upoštevana prepoved prerazporejanja sredstev na plačne konte;
- če je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki.

(2) Predlog za razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna vladi posreduje pristojno ministrstvo, županu pa občinska uprava.

(3) Če je odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine oseba, za katero razrešitev ni pristojna vlada oziroma župan, vlada oziroma župan predlaga razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika organu, pristojnemu za njegovo imenovanje.

11. PREHODNE DOLOČBE

66. člen

(prenos zbranih sredstev iz koncesijske dajatve v proračun Republike Slovenije)

(1) Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije do 31. januarja 2013 pripravi obračun zbranih sredstev iz koncesijske dajatve. Pri tem upošteva obračune organizacij oziroma delodajalcev iz prvega odstavka 130. člena ZUJF, izvedene do 18. decembra 2012.

(2) Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije zbrana koncesijska sredstva v roku 8 dni od priprave obračuna iz prejšnjega odstavka nakaže v proračun Republike Slovenije.

67. člen

(financiranje Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence)

Do spremembe Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11 in 57/12) v delu, ki ureja financiranje Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija), se agencija financira na način, kot je z javnofinančnimi predpisi določen za financiranje organov v sestavi ministrstev.

68. člen

(centralna evidenca o kapitalskih naložbah)

(1) Centralna evidenca iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona se v informacijskem sistemu vzpostavi najkasneje do konca leta 2014. Do vzpostavitve informacijskega sistema, ministrstvo pristojno za finance, vodi centralno evidenco kapitalskih naložb v skladu s 61. členom tega zakona na podlagi podatkov, ki jih upravljavci podatkov posredujejo v elektronski obliki.

(2) Do vzpostavitve centralne evidence na podlagi avtomatske povezave med informacijsko podporo ter evidencami in registri za prenos podatkov iz petega odstavka 61. člena tega zakona, ministrstvo, pristojno za finance, pridobiva podatke od upravljavcev zbirk podatkov dnevno v skladu s pogodbo, ki se sklene med Ministrstvom za finance in posameznim upravljavcem zbirk podatkov.

12. KONČNE DOLOČBE

69. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati drugi odstavek 131. člena ter 132. in 243. člen ZUJF.

70. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013, razen 8., 48. in 62. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V 1. členu se našteva vsebine, ki jih je potrebno urediti v tem zakonu in so povezane s pripravo in z izvrševanjem proračuna za leti 2013 in 2014. Predlog zakona vsebuje tudi določbe, ki uvajajo ukrepe za uresničevanje določenih vladnih prioritet, za katere ni potrebno spremeniti drugih zakonov imajo pa vpliv na prihodke proračuna države ali na izdatke proračuna države in proračunov občin.

K 2. členu

V 2. členu so zaradi enotnega tolmačenja opredeljeni pojmi, ki so sicer že uveljavljeni tako v zakonu kot tudi v podzakonskih predpisih s področja proračuna in v praksi izvrševanja proračuna, prav tako pa predlog zakona določa nove pojme, ki so se v letošnjem letu uveljavili v fazi priprave proračunov, ki se je pripravil na način, da so izpostavljene prioritete. Novost je opredelitev "veljavnega proračuna" in "veljavnega NRP", saj se termina pojavljata tako v predlogu zakona, še več pa v praksi. Nova termina sta tudi "presežne pravice porabe" in postavke presežnih pravic porabe".

K 3. členu:

Predlog tega člena določa sestavo proračuna kot akta države s katerim se določa globalni obseg prihodkov in pravic proračunske porabe po ekonomskih in programskih namenih, po proračunskih uporabnikih ter njegova notranja struktura. Glede na vsebinski pogled na proračun so glavni trije sestavni deli proračuna, kot jih določa ta člen, to je splošni del proračuna, posebni del proračuna in načrt razvojnih programov. Prvi odstavek tega člena določa, da so v splošnem delu proračuna prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta, ter določa, da se v bilanci prihodkov in odhodkov poleg prihodkov in odhodkov navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU ali povedano drugače – na strani prihodkov se v bilanci prihodkov in odhodkov izkazujejo tekoči prihodki, ki jih sestavljajo davčni in nedavčni prihodki, kapitalski prihodki, prejete donacije, namenska sredstva EU ter transferni prihodki iz drugih blagajn javnega financiranja, na strani odhodkov pa tekoči transferi, investicijski odhodki, investicijski transferi ter vplačila v proračun EU. Splošni del proračuna poleg bilance prihodkov in odhodkov vključuje tudi račun finančnih terjatev in naložb in račun financiranja.

Posebni del proračuna prikazuje vsebino pravic proračunske porabe po politikah, glavnih programih in programih.

Tretji del proračunske dokumentacije je načrt razvojnih programov, ki ga sestavljajo večletni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov. Načrt razvojnih programov prikazuje načrtovane izdatke po skupinah projektov (ki so sestavljene iz projektov), projektih in ukrepih ter vire financiranja. Gre torej za poseben prikaz načrta razvojnih programov, ki prikazuje načrtovane izdatke za investicije in državne pomoči iz javnofinančnih virov za naslednja štiri leta.

K 4. členu:

Spreminjanje institucionalne strukture proračuna zaradi ustanovitve novih državnih organov na izvedbeni ravni povzroči veliko težav. Določba onemogoča financiranje novega državnega organa neposredno iz državnega proračuna. S tem določilom je spoštovano načelo namenske porabe proračunskih sredstev ki določa, da se sredstva proračuna lahko porabijo samo za namen, določen v proračunu. Iz navedenega razloga se lahko nov državni organ, ki se ustanovi po sprejemu proračuna, vključi v proračun kot neposredni uporabniki šele z rebalansom proračuna ali s spremembami proračuna naslednjega leta. Delovanje novoustanovljenega državnega organa se do takrat financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev. Dokler nov neposredni uporabnik ne pridobi svojega samostojnega finančnega načrta mu mora neposredni uporabnik, ki je njegov začasni financer, odstopiti del sredstev. S posebnim pooblastilom mu mora določiti tudi s kakšnim obsegom

pravic porabe in na katerih proračunskih postavkah lahko ta razpolaga, pred tem pa mora odločitev o tem sprejeti vlada.

K 5. členu:

Zakon v tem členu določa splošna pravila izvrševanja proračuna. Predvsem zaradi večje jasnosti je določeno, da se v tekočem letu izvršuje proračun tekočega leta. Proračun se ne glede na nekoliko spremenjen način priprave, še vedno izvršuje na nivoju proračunske vrstice, ki je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna. Četrty odstavek izrecno določa, da morata biti posebni del proračuna in načrt razvojnih programov v tekočem letu usklajena, hkrati pa določa, da je mogoča izjema, kadar predlagani zakon to določa. Predlagani zakon to določa v tretjem odstavku 23. člena, kjer je določeno, da je neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NPR dopustna v tistih primerih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki. Predlagani zakon v petem odstavku ministrstvu, pristojnemu za finance, podeljuje pooblastilo, da ob neusklajenosti lahko omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

K 6. členu:

Ta člen določa status nekaterih prihodkov proračuna, ki jih je potrebno obravnavati nekoliko drugače kot večino prihodkov proračuna. Določba jasno opredeljuje, katere vrste prihodkov oziroma prilivov se obravnava na drugačen način kot ostale in tudi pojasnjuje kako. V primerjavi z zakoni, ki urejajo izvrševanje proračuna države v preteklih letih, je drugače potrebno obravnavati tudi namenska sredstva finančnih mehanizmov. Predlog zakona za namenska sredstva finančnih mehanizmov določa enak način, kot je in je bil določen za namenska sredstva EU. Razlika v urejanju lahko nastane pri ravnanju z obrestmi, saj je z obrestmi potrebno ravnati tako kot to določa financer.

7. člen:

Zaradi težnje po čim učinkovitejšem črpanju sredstev na področju evropske kohezijske politike v okviru finančne perspektive 2007-2013 se želi pripraviti dodatne projekte, ki bodo nadomestili tiste projekte, za katere se ugotavlja, da jih ne bo mogoče zaključiti do roka, ki s še omogoča črpanje evropskih sredstev. V kolikor projektov ne bi nadomestili z novimi in prvotno določeni projekti ne bi bili realizirani v polnem obsegu, bi to pomenilo, da bi Republika Slovenija pridobila bistveno manj sredstev, kot ji pripada.

K 8. členu

S tem členom se določa podlaga, da se prejemki in izdatki, ki nastanejo z zavarovanjem kreditnih tveganj in so torejčasne narave evidentirajo zgolj kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin, ni pa jih potrebno upoštevati kot prihodkov in odhodkov proračuna.

K 9. členu:

V proračun države se stekajo tudi sredstva povračil, ki so namenjena kritju potnih stroškov predsedstva in delegacij ter sestankov v okviru Evropskega sveta in Sveta EU. Doslej so neposredne uporabnike stroški teh potovanj bremenili v celoti, saj so povračila potnih stroškov prihajala v proračun države, povračila posameznemu uporabniku proračuna pa niso bila izvedena. S predlagano določbo se omogoča povračila potnih stroškov neposrednim uporabnikom. Ker pa se navedena povračila s stani institucij EU izvajajo pavšalno in ne po konkretno izvedenih sestankih, je bilo potrebno določiti, da se tudi povračila neposrednim uporabnikom izvedejo zgolj do višine prejetih sredstev posameznega leta.

K 10. členu:

Ta člen omogoča vladi, da lahko za izvajanje skupnih evropskih politik na predlog ministrstva, pristojnega za finance, med letom odpre nove postavke ter določi način zagotavljanja pravic porabe na njih. Pri tem je potrebno upoštevati, da med letom odpiranje novih proračunskih postavk, razen za izjeme, ki jih določa pravilnik, ki ureja izvrševanje proračunov Republike Slovenije, ni dopustno. Določba omogoča odpiranje novih proračunskih postavk tudi za donacije finančnih mehanizmov, ki so v skladu z 20. točko drugega odstavka 2. člena tega zakona prihodki pridobljeni na podlagi sklenjenih mednarodnih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU.

K 11. členu:

Predvideni so ukrepi, ki jih uporabi vlada za uravnoteženje proračuna v primeru, da se med proračunskih letom, zaradi nastanka novih obveznosti ali spremenjenih gospodarskih gibanj, povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, kar ima za posledice drugačne proračunske prihodke od načrtovanih. V primeru nižjih prihodkov od načrtovanih je potrebno ukrepati hitro in učinkovito ter doseči uravnoteženje proračuna. Ukrepi proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se nanaša le na proračunske postavke tipa 1.

K 12. členu:

Ta člen podeljuje vladi pooblastilo, da v zakonsko določenih primerih odloči, da se obveznosti poravnajo ne glede na to, če pravice porabe na postavkah niso zagotovljene. Odločitev o tem sprejme vlada, člen pa taksativno navaja tudi področja, kjer je utemeljeno odstopanje od proračunskega načela specializacije, ki določa, da neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna tekočega leta samo do višine, ki je določena s proračunom. Gre za rešitev, ki je bila vpeljana že v Zakonu o izvrševanju proračuna RS za leti 2004 in 2005. Tako se lahko obveznosti na politiki 21 - Pokojninsko varstvo, politiki 22 - Servisiranje javnega dolga, politiki 24 – Plačila sredstev v proračun EU, kontih, iz katerih se financirajo enkratni učinki ukrepov za racionalizacijo stroškov dela neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna, postavkah namenskih sredstev EU in postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov, na postavkah na glavnem programu 2302–Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, ki presegajo predvidene pravice porabe, zagotovljene v proračunu, na podlagi odločitve vlade, plačujejo tudi nad to višino. Sredstva za pokrivanje teh obveznosti se zagotovijo na dva načina in sicer iz povečanih prihodkov proračuna od načrtovanih in z dodatnim zadolževanje države. V vseh primerih je to mogoče iz večjih prihodkov proračuna, kot so bili načrtovani. Zgolj v primerih iz 1., 2., 3. ali 4. točke pa se sredstva lahko zagotovijo tudi z dodatnim zadolževanjem države.

K 13. členu:

V tem členu je določeno pravilo, da lahko za tehnično izvedbo izplačil iz proračuna, proračun (v smislu blagajne javnega financiranja) in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju leta 2013 oziroma 2014.

K 14. in 15. členu:

Proračunsko načelo celovitega pokrivanja zahteva, da vsi prejemki služijo pokrivanju vseh izdatkov. V nasprotju z omenjenim načelom namenski prejemki omogočajo, da določeni prejemki pokrivajo natančno določene izdatke, s čimer si različni uporabniki poslužajo zagotoviti stalen vir sredstev za financiranje nalog iz njihove pristojnosti. Prejemki (to je viri financiranja) in nameni porabe, ki imajo status namenskih izdatkov, so določeni v ZJF in tem zakonu. 14. člen taksativno našteva namenske prihodke proračuna za leti 2013 in 2014, ki imajo praviloma temelj že v materialnih zakonih in za katere je bilo pri pripravi predloga proračuna podana zadostna utemeljitev za dodelitev namenskega statusa, ker morajo služiti financiranju točno določenih odhodkov oziroma izdatkov. Poseben pravni položaj zakon določa tudi za namenska sredstva iz EU za izvajanje skupne evropske politike. S predlaganim zakonom se, ne glede na

določbe ZJF, omejuje obseg neporabljenih namenskih sredstev iz preteklega leta, ki jih je dopustno prenesti v proračun za tekoče leto in to do 3/12 v letu 2013 in do 2/12 v letu 2014 natečenih sredstev. Predlagani zakon podeljuje vladi pooblastilo, da odloči, da se izjemoma lahko prenese več natečenih in neporabljenih prihodkov v tekoče leto, če to omogočajo javnofinančne razmere. Omejitev prenosa namenskih sredstev ne velja za 15. člen.

K 16. do 21. členu:

Ti členi urejajo način prerazporeditev pravic porabe. Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja. Obseg prerazporeditev pravic porabe se preračunava po neto načelu.

Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma in do 10 odstotkov med podprogrami v okviru istega glavnega programa. Ne glede na navedeno, neposredni uporabnik ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk.

Predlagatelj finančnih načrtov (v nadaljevanju: PFN) lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma in med podprogrami v okviru glavnega programa ter 5 odstotkov med glavnimi programi tega predlagatelj. PFN lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti. Ne glede na navedeno, pa PFN ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk.

O prerazporeditvah med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog PFN, brez omejitev.

Ministrstvo za finance lahko samostojno in brez omejitev izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga. Na tak način se želi zagotoviti, da lahko Ministrstvo za finance samostojno prerazporeja znotraj svojega finančnega načrta potrebne pravice porabe na postavke za servisiranje javnega dolga in s tem skrbi za nemotena plačila obveznosti iz naslova zadolževanja, kar je potrebno za smotrno upravljanje z javnim dolgom. Ministrstvo za finance odloča brez omejitev o prerazporeditvah pravic porabe za namene iz 21. člena zakona, ki ureja financiranje občin, o katerih ne more odločati neposredni uporabnik oziroma predlagatelj finančnega načrta (kar ni mogoče po 16. in 17. členu predlaganega zakona).

Če nastanejo stroški, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil Ministrstvo za finance o spremembi likvidnostnega načrta določba pooblašča Ministrstvo za finance, da izvede prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri Ministrstvo za finance.

S predlogom tega zakona, se podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 16. in 17. člena predloga zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe med podprogrami, glavnimi programi in med politikami v določenem odstotku. Navedeno ne velja za prerazporeditve med plačnimi konti integralnih postavk.

Prav tako določba podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 16., 17. in 18. člena zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe:

- na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih; na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami; na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov, na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva do obsega pravic porabe po 42. členu ZJF; na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije do obsega pravic porabe po 48. členu ZJF; na postavke v politiki 21 – Pokojninsko in invalidsko varstvo; na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga; na postavke v politiki 24 – Plačila prispevka v EU; na, med in s postavk v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč; med plačnimi konti, kadar se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plačo, s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, kadar se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače ter z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto.

Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki ga pripravi na predlog predlagatelja finančnega načrta.

K 22. členu:

Ta člen določa, da se pravice porabe za realizacijo nacionalnih programov in zakonov ter drugih predpisov, s katerimi je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom. To velja za vse zakone in nacionalne programe.

K 23. členu:

Ta člen določa največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let. Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe iz NRP prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost projekta ali ukrepa, ki je vključen v veljavni NRP, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki v sprejetih proračunih. Neposredni uporabnik lahko prevzema obveznosti v prihodnjih letih v odstotkih, ki jih določa predlog tega zakona in pod pogojem, da ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP. Najemne oz. zakupne pogodbe morajo vsebovati določilo, da rok odpovedi ne sme biti daljši od 6 mesecev.

Kot izjeme, glede na splošno pravilo o največjem dovoljenem obsegu prevzemanja obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, predlog zakona določa, da lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov, pogodbe za nakup blaga in storitev potrebnih za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah, pogodbe v breme postavk predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov, sredstev donacij ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe. Peti odstavek ureja prevzemanje obveznosti za temeljne razvojne programe Slovenke vojske v letih 2011 do 2015 v skladu s posebnim zakonom. Za pogodbe o najemu, pri katerih lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, je potrebno pridobiti soglasje vlade. Neposredni uporabniki občinskih proračunov pa morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva za finance.

K 24. členu:

V tem členu je določeno, da neposredni uporabnik načeloma samostojno spreminja vrednost projektov in ukrepov iz veljavnega NRP do 20 % vrednosti projekta oziroma ukrepa. O spremembi vrednosti projekta nad 20 % izhodiščne vrednosti odloča vlada, razen v primeru, kadar veljavna vrednost projekta po predvideni spremembi ne presega 100.000 eurov. Če o spremembah odloča vlada, morajo biti spremembe predhodno usklajene z ministrstvom, pristojnim za finance. Projekti oziroma ukrepi, ki niso uvrščeni v NRP tekočega leta in se jim zaključek financiranja zaradi prenosa plačil iz predhodnega leta prestavi v tekoče leto, se v 30 dneh od uveljavitve proračuna brez soglasja vlade uvrstijo v veljavni NRP tekočega leta. Po tem roku se projekti lahko uvrstijo v veljavni NRP le s soglasjem vlade. Novi projekti in ukrepi se lahko uvrstijo v veljavni NRP tekočega leta samo na podlagi odločitve vlade po predhodni uskladitvi z ministrstvom, pristojnim za finance.

O uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti na področju kohezijske politike, ki izhajajo iz evidenčnih projektov, odloča organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance. Organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, samostojno odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.

Neposredni uporabnik mora evidenčni projekt nadomestiti s projekti, o vključitvi teh projektov v NRP odloča vlada. V breme evidenčnega projekta ni mogoče prevzeti obveznosti. Za sofinanciranje projektov občin iz državnega proračuna morajo pristojna ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

Predlagatelj finančnega načrta mora v tridesetih dneh po uveljavitvi proračuna uskladiti NRP z dejanskim stanjem. Spremembe proračunskih virov v veljavnem NRP za prihodnja leta se lahko usklajujejo znotraj podprograma sprejetega NRP za posamezno leto.

K 25. členu:

Prvi odstavek tega člena določa, da je rok za plačilo obveznosti za neposredne proračunske uporabnike 30. dan, za posredne pa največ 30 dni. V preteklih letih so bili ti roki bistveno daljši, zakon pa je takrat plačilne roke določal samo za neposredne proračunske uporabnike. Zaradi zahtev po krajših plačilnih rokih, ki gospodarskim družbam omogočajo likvidnost, je bilo potrebno plačilne roke urediti tudi za posredne proračunske uporabnike. Takšna ureditev je bila uveljavljena v mesecu aprilu leta 2010. Plačilni rok začne teči naslednji dan po tem, ko neposredni uporabnik prejme listino, ki je podlaga za izplačilo. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ki se po zakonu ne dela ali v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delovni dan oziroma plačilni dan, v sistemu TARGET. Ne glede na navedene roke pa tretji odstavek tega člena določa tudi izjeme, kjer so plačilni roki lahko še krajši. Gre za plačila, kjer je glede na predmet pogodbe ali odločbe smiselno, da se plačilo lahko izvrši prej. Roki plačil, ki so določeni za državo, veljajo tudi za občine, razen v primeru, da občina v pogodbi dogovori krajše plačilne roke, če na ta način doseže nižjo pogodbeno ceno. Slednje je mogoče doseči predvsem tako, da se v pogojih za oddajo javnega naročila opredeli to kot kriterij za oblikovanje ponudbe. Pri sklepanju mednarodnih pogodb oziroma nepogodbenih mednarodnih aktov se dogovori plačilni rok do 90 dni.

Novost v predlaganem zakonu je, da se mora plačilo investicijskih transferom občinam in posrednim uporabnikom proračunov izvršiti en dan pred plačilom izvajalcu, če občina ali posredni uporabnik proračuna predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. S predlaganim zakonom je določeno tudi, da se mora občinam ali posrednemu uporabniku izplačati nesporni del zahtevka, kar pomeni bistveno strožjo zavezo od sedanje ureditve.

K 26. členu:

Ta člen določa v katerih primerih in na kakšen način so predplačila mogoča, ne glede na določila zakona, ki ureja javne finance in ki predplačila načeloma prepovedujejo. S to določbo

se želi pospešiti predvsem črpanje evropskih sredstev in olajšati izvedbo projektov, ki se financirajo iz sredstev EU.

S 1. točko prvega odstavka tega člena se določa, da je predplačilo mogoče zgolj na podlagi neposredne uporabe predpisov EU. To določilo lahko razumemo zgolj kot pojasnjevalno določbo, saj ni dvoma, da je posamezne predpise EU potrebno implementirati v nacionalno zakonodajo, druge EU predpise pa je potrebno uporabljati neposredno. V primeru uporabe te določbe bo proračunski uporabnik pri izplačilu upošteval zgolj pogoje in pravila evropskega predpisa.

2. točka prvega odstavka nudi možnost predplačil v višini 20% prejetih namenskih sredstev EU. Za sklenitev pogodbe s katero se lahko dogovori predplačilo v višini več kot 100.000 eurov je potrebno soglasje ministra, pristojnega za finance (četrti člen), določba pa selekcionira subjekte s katerimi se predplačilo lahko dogovori. Cilj ki ga določba zasleduje je omogočiti neprofitnim organizacijam zasebnega prava in zbornici, ki izvaja javna pooblastila po zakonu, ki ureja socialno varstvo, izvedbo projektov, ki jih, glede na to, da ne razpolagajo z ustreznimi sredstvi, ne bi mogli uresničiti. Odgovornost za prevzem rizikov za morebitno neupravičeno koriščenje sredstev je v na strani proračunskega uporabnika, ki sklene pogodbo, saj drugi odstavek tega člena določa, da če prejemnik sredstev ne upraviči prejetega predplačila s pogodbeno dogovorjenimi dokazili, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki je predplačilo dogovoril. 3. točka prvega odstavka omogoča predplačila brez katerih delovanje državnih in občinskih organov ni mogoče. Predlog zakona omogoča predplačilo tudi na podlagi 4. točke, saj bi neupoštevanje zahteve donatorja lahko predstavljalo izgubo sredstev.

K 27. členu

Člen določa pogoje pod katerimi minister, pristojen za finance izda soglasje v primeru predplačil osebi zasebnega ali javnega prava, ki je ustanovljena in deluje kot društvo, zavod, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu, ki ureja socialno varstvo ali ustanova, če je predplačilo dogovorjeno v višini nad 100.000 eurov. Kljub temu, da se želi pospešiti črpanje evropskih sredstev je določitev pogojev za prejem sredstev smiselna, saj bo minister za finance lahko nediskriminatorno odločal le, kadar bodo pogoji za pridobitev soglasja znani vnaprej. Minister bo za pomoč pri pripravi ustreznih dokazil izdal navodila in pri tem upošteval predpise o odpravi administrativnih ovir.

K 28. členu

Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to načrtovano v načrtu pridobivanja premičnega premoženja iz 11. in 12. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti in v NRP. Načrt pridobivanja premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP. Načrt pridobivanja zajema pregled osnovnih sredstev, ki so potrebna za delovanje neposrednih uporabnikov in tako prikazuje stroške za nabavo osnovnih sredstev in izvedbo investicijskega vzdrževanja, ki ga je v letu, na katero se proračun nanaša, potrebno izvesti za normalno izvajanje nalog neposrednih uporabnikov. Ne glede na to določilo, pa neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je tovrsten izdatek nujen za izvedbo nepredvidenih popravil, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja. Zadnji odstavek določa še maksimalni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letu 2013 in 2014 lahko uporabi.

K 29. členu:

Namen člena je določiti način zagotavljanja pravic porabe za plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb ter sodnih, upravnih ali izvensodnih poravnjav. Omenjeni pravni akti naj se plačajo v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen zagotovljene pravice porabe v svojem finančnem načrtu, če to ni mogoče, pa v breme neposrednega uporabnika, v čigar pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali

poravnave. Za plačilo omenjenih obveznosti se lahko odpre nova proračunska vrstica, pravice porabe na njej pa se zagotovijo s prerazporeditvami v okviru finančnega načrta uporabnika ali na drugačen način. Iz ene postavke se lahko plača tudi več istovrstnih zadev, ki bremenijo uporabnika. S tem želi predlagatelj zakona okrepiti disciplino neposrednih uporabnikov pri prevzemanju obveznosti ali izvajanju njihovih zakonskih nalog, kar se ne sme izvajati v nasprotju z v proračunu zagotovljenimi sredstvi. Po drugi strani se želi stimulirati državne organe k zagovarjanju interesov države pred sodišči ali upravnimi organi, kateri odločajo o zahtevkih, ki imajo posledice za državni proračun, za katere državni organi menijo, da v celoti ali delno niso utemeljeni. Določena je le ena izjema in sicer za primer nepravilne oziroma nezakonite sodne odločbe. Zaradi zagotovitve nepristranskega sojenja se za ta namen škoda plačuje v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe in ne v breme sredstev sodišča.

K 30. členu

Republika Slovenija je v preteklosti ustanovila posamezne ustanove splošnega pomena na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja. Za delovanje in izvedbo programa dela nekaterih od teh ustanov so v proračunu zagotovljena sredstva. S predlagano spremembo zakona pa bo te ustanove mogoče financirati s sklenitvijo neposredne pogodbe. Zakon o mednarodnem razvojnem sodelovanju (Uradni list RS št. 70/06) določa, da so izvajalci mednarodnega razvojnega sodelovanja med drugim tudi pravne osebe zasebnega prava, ki nepridobitno izvajajo mednarodno razvojno sodelovanje (11. člen), kamor sodijo zlasti ustanove. Nadalje je vloga ustanov, ki jih je vlada ustanovila ali soustanovila za zagotavljanje uradne razvojne pomoči, podrobno definirana v Resoluciji o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije za obdobje do leta 2015 (Uradni list RS, št. 73/2008), ki jo je sprejel Državni zbor Republike Slovenije. Resolucija natančneje določa, da sodijo ustanove, ki jih je vlada ustanovila oziroma soustanovila za razvojno pomoč (kot na primer ITF, CEP, CEF, Ustanova Skupaj), v posebno skupino izvajalcev razvojne pomoči v Republiki Sloveniji. Gre za ustanove, ki so bile ustanovljene za mednarodno razvojno sodelovanje na posameznem vsebinskem oziroma tematskem področju. Velja načelo, da država kot njihova ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica iz proračunskih sredstev, namenjenih razvojnemu sodelovanju, zagotavlja sredstva za njihovo osnovno delovanje ob pogoju, da pripravijo in izvedejo ustrezen program dela (točka 28 resolucije). Novost zakona je način zagotavljanja sredstev za delovanje ustanov, saj morajo ustanove za pridobitev sredstev iz proračuna države predložiti ustrezne listine oziroma dokazila, skrbnik pogodbe pa mora vsaj dvakrat letno tudi preveriti namensko porabo sredstev z izvirnimi listinami.

K 31. členu

Neposredni uporabniki proračuna po sklenitvi pogodb prejemajo različne zahteve drugopogodbenih strank v povezavi z načinom izplačila sredstev iz proračuna. Poleg navedenega v povezavi z obveznostmi neposrednega uporabnika prihajajo tudi obvestila o različnih obligacijskih poslih, ki jih je upnik sklenil in so povezani z obstojem terjatve, ki jo ima upnik do neposrednega uporabnika in ki neposrednega uporabnika zavezujejo k določenemu ravnanju. Iz navedenega razloga je potrebno natančno spremljanje vseh obvestil, zato je zelo pomembno, da obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je obveznost potrebno izpolniti, prejme tudi računovodska služba.

K 32. členu

Predlagana določba omogoča vladi, da izda uredbe s katerimi podrobneje uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

K 33. členu

Člen določa vračila namenskih sredstev EU na podračun EZR države. Neposredni proračunski uporabnik mora pri porabi namenskih sredstev EU ravnati z vso možno skrbnostjo in prevzeti odgovornost za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih sredstev.

K 34. členu:

Za sklad je bistveno, da je opredeljen kot posebni račun oziroma podračun, na katerem se zbirajo prejemki proračuna za uresničevanje posebnega namena in so zato v tem zakonu opredeljeni kot namenski prejemki in izdatki. Proračunski sklad se ustanovi s posebnim zakonom ali mednarodno pogodbo, saj lahko samo zakon določi izjeme od proračunskega načela, da so vsi prejemki namenjeni pokrivanju vseh izdatkov. Člen identificira proračunske sklade, ki bodo delovali v letu 2013 in 2014. S predlaganim zakonom se ustanavlja tudi nov proračunski sklad in sicer na podlagi Zakona za uravnoteženje javnih financ. Pri oblikovanju tega člena je Ministrstvo za finance zasledovalo cilj, da se ne odpirajo novi proračunski skladi, saj ti v večji meri kot namenska sredstva predstavljajo odmik od načela transparentnosti porabe proračunskih sredstev. Pri izločitvi pravic porabe na podračun proračunskega sklada se namreč ne more evidentirati poraba za pravilen namen, ampak je to mogoče šele, ko se izplačujejo sredstva iz podračuna sklada. S tem se slabi transparentnost porabe proračunskih sredstev, saj se pri načrtovanju in pri porabi sredstev za financiranje sklada ne prikazuje pravilen, dejanski namen porabe ter slabi fleksibilnost pri načrtovanju in upravljanju s proračunom, ker gre za namenske izdatke.

K 35. členu:

Ob izpolnitvi pogojev ZJF je dovoljeno odpisati dolg, ki ga ima posamezen dolžnik do Republike Slovenije. Skupna višina vseh odpisanih dolgov v posameznem letu je 1.000.000 EUR. Obseg sredstev za ta namen se s predlogom tega zakona ne spreminja. Načeloma je razlog za odpis dolga vezan na nemožnost izterjave.

Člen določa izjemo od obvezne izterjave in določa, da v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika ne presega dvakratnika stroškov pošiljanja priporočenega pisma, dolga ni potrebno izterjati.

K 36. členu:

Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike v 6. odstavku 32. člena omogoča državam članicam, da se v utemeljenih primerih lahko odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave. Ta odločitev se lahko sprejme v primeru, če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave oziroma če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

Glede na to, da je upravljanje s terjatvami zelo pomembno in občutljivo področje, ki je podvrženo natančnemu pregledu in sankcijam, je Komisija s strani držav članic zbrala podatke o stroških izterjav v odnosu do višine dolgov, ki jih je potrebno izterjati. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca v zvezi s posameznim plačilom, brez obresti ne presega 100 EUR. Povprečni dolg posameznega dolžnika v naboru dolžnikov do 100 EUR je v preteklih dveh letih znašal 45,52 EUR. Odločitev Evropske Komisije o neizvajanju postopkov izterjave za primere, ko dolg brez obresti ne presega 100 EUR je bila implementirana v Uredbi Komisije št. 885/2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 glede akreditacije plačilnih agencij in drugih organov ter potrditve obračunov Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada ter Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja kot pomoč de minimis.

Pri presoji upravičenosti takšne zakonske določbe je bilo upoštevano predvsem načelo gospodarne in smotne porabe proračunskih sredstev. Ni dvomov, da v kolikor se možnosti neizterjave ne bomo poslužili, bo to pomenilo, da je RS podvržena strogim evropskim pravilom in sankcijam za prekrške, ki nastanejo v postopkih upravljanja s terjatvam. Višina finančnih korekcij (vračilo sredstev v proračun Skupnosti), ki jo določi Evropska komisija, je odvisna od ugotovljenih nepravilnosti in vrednosti področja, na katerega se kršitev nanaša, in se običajno giblje v razponu od 2%-5% od te vrednosti. V zadnjem primeru, v katerem je bila izrečena finančna korekcija za nepravilnosti v zvezi s postopki, ki jih izvaja Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, je ta znašala 1,5 mio evrov, ki jih je potrebno vrniti v proračun EU. Poleg navedenega je bilo upoštevano tudi to, da Agencija za kmetijske trge vodi knjigo z 21.301 dolžnikom, ki je predmet letnih pregledov s strani revizorjev certifikacijskega organa (Urad za nadzor proračuna) in pozneje Komisije v okviru letne potrditve obračunov (Annual Clearance of Accounts). Veliko število dolžnikov namreč povečuje tveganje za napake (negativen revizijski certifikat) in s tem za nepotrditev letnih obračunov ter, posledično, za finančne korekcije tudi iz tega naslova. V kolikor bo predlog zakona sprejet, se bo obseg postopkov izterjave pri navedeni agenciji zmanjšal za 40%, kar pomeni tudi veliko manjšo možnost napak in posledično manj možnosti za vračanje sredstev v proračun Skupnosti.

K 37. členu

S predlagano določbo se omogoča, da državni proračuna prosta denarna sredstva na računih, vključenih v EZR, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

K 38. členu

Člen določa višino kapitalskih naložb, ki jih ni potrebno vključiti v letni program. Republika Slovenija med letom pridobiva kapitalske naložbe tudi na podlagi sklepov o dedovanju (v primerih, ko zapustniki nimajo dedičev). Gre za manjše deleže v d.o.o. ali manjše število posameznih delnic, ki ne predstavljajo strateških naložb države.

K 39. členu:

Člen določa maksimalen obseg zadolževanja države za financiranje proračuna za leti 2013 in 2014 (presežkov odhodkov nad prihodki, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja). Pri določitvi obsega možnega zadolževanja so bili upoštevani predvideni najnujnejši odhodki proračuna za naslednji dve leti. Tretji odstavek daje pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da za odločanje o sklepanju poslov na trgu vrednostnih papirjev v zvezi z zadolževanjem države in upravljanjem njenih dolgov, pisno pooblasti drugo osebo. Četrti odstavek tega člena pa taksativno našteva primere, ki se v obseg zadolževanja ne štejejo. Zadnja dva odstavka dopuščata možnost zadolževanja nad predvideno kvoto, v fiksno določeni višini in sicer za namen izvajanja intervencij na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev in za namen krepitve stabilnosti bank.

K 40. členu:

Člen ohranja vsebino, ki jo je vseboval tudi do sedaj veljavni zakon o izvrševanju proračuna. Pri upravljanju z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države je za optimalno upravljanje likvidnosti le-tega, hkrati pa za racionalizacijo stroškov kratkoročnega zadolževanja proračuna in njegovih posrednih uporabnikov, potrebno sistemu enotnega zakladniškega računa države zagotoviti možnost likvidnostnega zadolževanja. Likvidnostno zadolževanje omogoča fleksibilnejše in učinkovitejše upravljanje s sredstvi sistema enotnega zakladniškega računa države, poleg tega pa s tem država prispeva svoj delež k stabilizaciji denarnega trga ob hkratnem zniževanju stroškov zadolževanja. Pri tem so učinki na državni proračun tako neposredni, kakor tudi posredni. Neposredni so predvsem vplivi na pogoje likvidnostnega zadolževanja in plasiranja presežnih sredstev proračuna, posredno pa se učinek pokaže v večjem presežku od upravljanja z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države,

katerega del je tudi prihodek proračuna. Po drugi strani pa stabilizacija denarnega trga prispeva tudi k bolj stabilnim obrestnih meram zadolževanja države na denarnem trgu.

K 41. do 43. členu:

Z navedenimi členi se določa največji možni obseg poroštev, ki jih v letih 2013 in 2014 lahko podeli država v skladu s posebnimi zakoni za kredite, ki jih najemajo podjetja za graditev javne infrastrukture, ki je v državni lasti ter tudi za inštrumente, ki se obravnavajo v skladu s pravili državnih pomoči. Po tem zakonu se poročstva plačajo v breme postavk v finančnem načrtu ministrstva za finance. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah tega ministrstva se takoj razporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v čigar delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo izdano poročstvo. Že ZJF pa določa, da minister za finance začne takoj po izpolnitvi poročstvene obveznosti države, postopek za poplačilo regresnega zahtevka od glavnega dolžnika in sicer na podlagi pogodbe o zavarovanju poročstva.

K 44. členu:

V skladu z Zakonom o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov se za leto 2013 in 2014 določi največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnimi riziki pri mednarodnih gospodarskih poslih in poročstvena kvota za zadolževanje Slovenske izvozne družbe d.d..

K 45. členu:

predlagani člen določa višino povprečnine, ki pripada občinam za leti 2013 in 2014.

K 46. členu:

Drugi odstavek 21. člena v zvezi z 39. členom Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06 in 57/08, v nadaljevanju: ZFO-1) določa, da se občinam vsako proračunsko leto v državnem proračunu zagotovijo sredstva za sofinanciranje investicij.

Ker se ugotavlja, da ne glede na občine odobrenih sredstev strukturne kohezijske politike ne porabljajo v skladu s predvideno dinamiko črpanja in ker obstaja resna bojazen, da navedena sredstva ne bodo počrpana, se s predlaganim členom sankcionira in spodbuja občine, da odstopijo od tistih projektov, kjer je mogoče z veliko stopnjo verjetnosti ugotoviti, da zaradi zamud ne bodo pravočasno končani. Z odstopom, se bodo sprostile pravice porabe, posledično pa bo mogoče uvrstiti projekte, ki so pripravljeni do nivoja, ko se z gotovostjo pričakuje tudi njihovo končanje in črpanje evropskih sredstev.

K 47. členu

Ta člen usmerja neposredne uporabnike pri izvajanju politike zaposlovanja, napredovanja in nagrajevanja zaposlenih. Uporabniki ne smejo pri prevzemanju in plačevanju obveznosti iz naslova plač ustvarjati primanjkljajev na proračunskih postavkah, ki vsebujejo plačne konte. To pomeni, da je zaposlovanje, napredovanje in nagrajevanje zaposlenih dovoljeno samo v okviru v proračunu zagotovljenih pravic porabe v finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

K 48. členu

Stroški dela predstavljajo znaten obseg sredstev proračunov in v kolikor se želi zagotoviti dolgoročno vzdržne javne finance, je nujno potrebno znižati tudi obseg stroškov dela. Zakona ne določa ukrepov, pač pa to prepušča posameznemu uporabniku, da znotraj svojega delokroga poišče ustrezne rešitve. Zmanjševanje stroškov dela za državne organe, se je določilo pri pripravi proračuna, zato predlog člena le zavezuje neposredne uporabnike proračuna, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetem finančnem načrtu. Predlog tega člena tudi zavezuje neposredne uporabnike proračunov občin, ZPIZ, ZZZS in posredne uporabnike državnega in občinskih proračunov, da v letu 2013 zmanjšajo obseg sredstev za delo. Predlagani zakon zavezuje predstojnike neposrednih

uporabnikov, da pripravijo izhodišča za oblikovanje finančnih načrtov posrednih uporabnikov in na ta način vplivajo na zmanjšanje stroškov dela. Nadalje predlagani člen zavezuje posredne uporabnike, da morajo posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu, najkasneje v 60 dneh po sprejemu proračuna države oziroma na občinski ravni, po sprejemu proračuna občine.

Predlagani člen tudi izrecno prepoveduje, da bi posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov prerazporejali sredstva na plačen konte, ter tudi, da v kolikor posrednim uporabnikom proračuna, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 30 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z izhodišči vlade oziroma župana, se mu do pridobitve soglasja, zagotavlja največ 80 odotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

K 49. členu

S predlagano določbo se zavezuje ZPIZ in ZZZS, da pripravita finančne načrte v skladu z izhodišči in predpostavkami za pripravo državnega proračuna, ter tudi, da mora finančne načrte posredovati vladi v sprejem v 30 dneh po sprejemu proračuna države.

K 50. členu:

S predlaganim členom se določa, da javnim uslužbencem v letu 2013 in 2014 ne pripada del plače za delovno uspešnost. Izjema je dopuščena v delu, ki se nanaša na prodajo blaga in storitev na trgu.

K 51. členu

Predlaga člen določa obvezno pripravo polletnega poročila in določitev sanacijskega načrta v kolikor iz polletnega poročila izhaja presežek prihodkov nad odhodki.

K 52. členu

Predlagani člen določa pristojnost za izvajanje inšpekcijskega nadzora.

K 53. členu:

Ta člen določa prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF. V primerih, ko se sklene pogodba za daljše obdobje od enega leta pa se denarne obveznosti lahko valorizirajo le na način, kot ga določa Pravilnik o načinih valorizacije denarnih obveznosti.

K 54. členu

Člen določa, da imajo lahko neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov na način, določen z odredbo o dvigih gotovine neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov državnega in občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Republike Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Republike Slovenije, pri izbranih poslovnih bankah odprte posebne račune z ničelnim stanjem, preko katerih opravljajo dvige gotovine.

K 55. členu

Tretji odstavek 31. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05-ZDavP-1B, 105/06-odl.US in 26/09-ZIPRS0809-B (31/09 popr.); v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1) določa, da se višina prispevka določa za zakonom, Vlada pa lahko višino prispevkov spremenijo za največ 10%, če za to obstajajo utemeljeni ekonomski razlogi, vendar najkasneje do 1. septembra tekočega leta za naslednje leto.

Višina prispevka je bila nazadnje določena z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2011 in 2012 (Uradni list RS, št. 4/11, 45/11-Odl.US, 22/12-ZUKN-C in 37/12), s sklepom Vlade o povišanju prispevka št. 41010-6/2011/16, sprejetim na 147. redni seji dne

25. 08. 2011, pa je bila določena njegova višina za leto 2012, ki je za fizične osebe za namene zasebne rabe znašala 12,75 EUR mesečno.

Vlada namerava vprašanje prispevka za programe Radiotelevizije Slovenija ponovno sistemsko urediti v okviru zakona, ki ureja delovanje javne radiotelevizije (ZRTVS), vendar pa glede na to, da bo Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2011 in 2012 (Uradni list RS, št. 96/10) prenehal veljati z dnem 31.12.2012, je treba višino prispevka določiti v okviru Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014.

Vlada je ocenila, da zaradi nezavidljivega ekonomskega oziroma gospodarskega položaja v Republiki Sloveniji, kateri je znatno vplival na poslabšanje socialnih razmer njenih državljanov, obstajajo utemeljeni razlogi za zmanjšanje višine RTV prispevka, oziroma, da glede na omenjene razloge ne bi bilo upravičeno, da višina RTV prispevka tudi za leto 2013 ostane na ravni povečane višine, kot je bila določena za leto 2012, zato se je odločila, da višino prispevka zniža za 10 odstotkov.

Vlada je pri svoji odločitvi sledila tudi nekaterim ugotovitvam iz negativnega revizijskega poročila Računskega sodišča (Pravilnosti dela poslovanja Radiotelevizije Slovenija) št. 322-6/2010/87 z dne 20. 08. 2012, iz katerega evidentno izhaja, da ima RTV Slovenija na področju finančnih sredstev na voljo še dovolj notranjih rezerv. Glede na navedeno Vlada tudi ugotavlja, da zmanjšanje RTV prispevka ne bo vplivala na zmanjšan obseg dejavnosti javne službe RTV Slovenija, oziroma, da s tem ne bo ogrožena njena finančno samostojnost.

K 56. členu

V ZUJF so določene spremembe pri plačevanju koncesijske dajatve. ZUJF v 131. členu ureja zbiranje in odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve v proračunski sklad ministrstva, kar pa se s tem členom spreminja na način, da se ta sredstva plačujejo v Proračun Republike Slovenije.

Kot izhaja iz prvega odstavka 131. člena ZUJF, naj bi organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6. b člena ZZZPB, v proračunski sklad nakazali le tisti del koncesijske dajatve, ki je namenjena za sofinanciranje štipendij. Glede na navedeno je potrebno besedilo spremeniti tako, da bo nedvoumno razvidno, katere podatke bo zajemal obračun.

K 57. členu:

Zaradi pravilnosti določitve nadzornega organa nad obračunavanjem in plačevanjem dela koncesijske dajatve (kar sicer ureja 132. člen ZUJF, ki se bo z ZIPRS črtal) je potrebno popraviti navedbo nadzornega organa ter določiti pravno podlago, ki se uporablja pri vprašanih postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena v ZUJF.

K 58. členu:

S predlaganim členom se določa prenos zbiranja in obdelave podatkov premoženjskih bilanc iz Ministrstva za finance na AJPES.

K 59. členu:

Predlagani člen za zagotavljanje dolgoročne vzdržnosti javnih financ določa, da se pokojnine in drugi prejemki na podlagi 4. in 431. člena ZPIZ-1 do konca leta 2014, ne uskladijo.

K 60. členu:

Zakon za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12; v nadaljevanju ZUJF) je kot začasni davčni ukrep uveljavil davek na nepremično premoženje večje vrednosti in določil, da se za leti 2012, 2013 in 2014 od nepremičnega premoženja, ki pripada posameznemu lastniku, kadar njegova skupna vrednost presega 1.000.000 evrov in ni večja od 2.000.000 evrov, odmeri davek po stopnji 0,5 % oziroma kadar je njegova vrednost večja od 2.000.000 evrov, odmeri davek po stopnji 1,0%. Z xx. členom se ureja, da se davek na nepremično premoženje večje

vrednosti, kot ga določa ZUJF, za leti 2013 in 2014 odmeri tudi za nepremično premoženje, katerega skupna vrednost na posameznega lastnika znaša med 500.000 in 1.000.000 in to po stopnji 0,5 %, kot to velja za nepremično premoženje skupne vrednosti do 2.000.000 evrov.

S predlagano širitvijo obsega obdavčitve nepremičnega premoženja se bo število zavezancev za davek na nepremično premoženje večje vrednosti za leti 2013 in 2014 povečalo za več kot petkrat in sicer z okoli 1.000 na več kot 5.500 zavezancev. Število pravnih oseb in fizičnih oseb z dejavnostjo se bo podvojilo, število zavezancev fizičnih oseb pa povečalo za okoli 10 krat. Vendar se bo davčna osnova le podvojila, prihodki od davka pa povišali za okoli 70 %. Torej je namesto 9,7 mio. evrov prihodka pričakovati, da bo davek letno prispeval okoli 16,5 mio. evrov.

K 61. členu:

Člen v prvem odstavku določa obveznosti upravljavcem naložb, da vodijo podatke o obsegu posamezne naložbe v posamezni pravni osebi, o času pridobitve, njenem upravljanju in razpolaganju.

Člen v drugem odstavku definira pojma neposredne in posredne naložbe.

Četrti odstavek tega člena definira vire podatkov za vodenje centralne evidence o neposrednih in posrednih naložbah, ki jo bo oblikovalo ministrstvo, pristojno za finance. Po Zakonu o državni upravi je namreč ministrstvo, pristojno za finance, med drugim pristojno za opravljanje nalog na področju finančnega premoženja. Iz tega razloga mora spremljati izvajanje predpisov s področja finančnega premoženja in analizirati podatke. Prav tako mora zagotavljati podatke in poročati Evropski uniji, OECD, rating agencijam, za statistične potrebe, obveščanje javnosti in podobne namene. Namene vodenja te centralne evidence določa tretji odstavek.

Upravljavci so obvezani poročati o teh podatkih ministrstvu, pristojnemu za finance. V ta namen lahko minister, pristojen za finance določi način pridobivanja podatkov za vodenje centralne evidence. Ta predpis bo nadomestil sedaj veljavni Pravilnik o načinih in rokih zagotavljanja podatkov za vodenje centralne evidence finančnega premoženja države oziroma občine (Uradni list RS, št. 129/04, 114/06 – ZUE, 53/07 – ZPFOLERD).

Za omogočanje informacijske podpore člen podeljuje ministrstvu za finance, pokrajinski oziroma občinski upravi pravico do vpogleda in neposrednega dnevnega elektronskega pridobivanja podatkov iz sodnega in poslovnega registra Slovenije, centralnega registra vrednostnih papirjev in delniških knjig, kar bo omogočilo avtomatsko obdelavo podatkov in racionaliziralo stroške poročanja.

K 62. členu

Predlagani zakon določa, da mora Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d. d., ne glede na prvi odstavek 6. člena Zakona o preoblikovanju Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter o naložbeni politiki Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja in Slovenske odškodninske družbe (Uradni list RS, št. 79/2010 in 26/11), kjer je določen znesek 50 milijonov evrov, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v letih 2013 in 2014 zagotoviti manjkajoča sredstva, vendar največ 120.mio evrov.

K 63. členu

S spremenjeno ureditvijo jubilejnih nagrad v 177. členu ZUJF je prišlo do situacije po kateri so nekateri zaposleni v določenem obdobju prejeli ali bi lahko prejeli dve jubilejni nagradi za isto obdobje delovne, saj so se do uveljavitve tega člena v ZUJF v javnem sektorju izplačevale jubilejne nagrade na skupno delovno dobo, po uveljavitvi ZUJF pa jubilejna nagrada pripada zaposlenemu le za obdobje dela v javnem sektorju. S predlaganim členom se torej določa le, da zaposlenemu pravica do jubilejne nagrade za posamezno obdobje pripada le enkrat.

K 64. členu

Člen določa sankcije za prekršek, posameznih določb predlaganega zakona.

K 65. členu

Predlagani člen omogoča vladi oziroma županu razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika v kolikor le-ta ne ravna v skladu z omejitvami pri porabi sredstev za stroške plač.

K 66. členu

Prehodna določba ureja način prenosa sredstev iz naslova koncesijske dajatve, ki se bodo do 18. 12. 2012 zbrale pri Javnem skladu Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije, v proračun, ta sredstva pa bodo namenjena financiranju štipendij v letu 2013.

K 67. členu

Z zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence je bila ustanovljena Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence. Glede na ureditev v navedenem zakonu, se agencija financira na način, ki v skladu z javnofinančnimi predpisi ni določen niti za neposredne niti za posredne pročunske uporabnika. Iz navedenega razloga je potrebno določiti način financiranja, ki ne bo sporen.

K 68. členu

Člen določa, da se informacijska podpora za vodenje centralne evidence iz 127. člena tega zakona vzpostavi najkasneje v roku 5 let od uveljavitve tega zakona ter da do vzpostavitve avtomatske povezave za prenos podatkov iz evidenc in registrov iz 127. člena v informacijski sistem Ministrstva za finance, le-to pridobiva podatke od upravljavcev zbirk podatkov dnevno v skladu s pogodbo, ki se dogovori med Ministrstvom za finance in posameznim upravljavcem zbirk podatkov.

K 69. členu

Člen določa prenehanje veljavnosti posameznih določb Zakona za uravnoteženje javnih financ, Zakona o javnih skladih in prenehanje veljavnosti Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2011 in 2012.

K 70. členu

Člen določa začetek uveljavitve zakona.